

V L A A M S P A R L E M E N T



Zitting 2003-2004

8 oktober 2003

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

WIJZIGING IN DE BEVOEGDHEDEN VAN DE COMMISSIES

ACTUELE VRAGEN

DECREET KWALITEIT VAN DE GEZONDHEIDS- EN WELZIJNSVOORZIENINGEN

ACTUALITEITSDEBAT HERSTRUCTURERING BIJ FORD GENK

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE – STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 6

Woensdag 8 oktober 2003

Berichten van verhindering	1
Commissies	
Wijziging in de bevoegdheden	1
Ontwerpen van decreet	
Indiening en verwijzing	2
Voorstel van decreet	
Indiening en verwijzing	3
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	3
Intrekking	3
Advies van de Raad van State	
Indiening en verwijzing	3
Verslagen	
Indiening	3
Met redenen omklede moties	
Indiening	4
Verzoekschrift	
Indiening	5
Mededeling van de Vlaamse regering	
Indiening en verwijzing	5
Mededeling van het Rekenhof	
Indiening	5
Mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	5
Mededeling van het Kinderrechtencommissariaat	
Indiening	6
Mededelingen van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad)	
Indiening	6
Jaarverslag	
Indiening	6
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	6

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening 6

Actuele vragen (Regl. art. 82)

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het overdragen van personeel van de stedelijke VZW's naar de stad Antwerpen 7

Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de controles op vrachtwagens naar aanleiding van de recente ongevallen 9

Actuele vraag van de heer Jos De Meyer tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over de Europese subsidiëring van het plattelandsbeleid 10

Actuele vraag van de heer André Denys tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over mestexport naar Wallonië

Actuele vraag van de heer Kris Van Dijck tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de acties tegen Vlaamse boeren in Wallonië 12

Actuele vraag van de heer Jan Van Duppen tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de stijgende werkloosheid in de Kempen 14

Motie van orde

Voorstel tot wijziging in de orde van de werkzaamheden 16

Sprekers : de heren Francis Vermeiren en Filip Dewinter

Ontwerp van decreet betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen

– 1719 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking 17

Sprekers : mevrouw Ingrid van Kessel en de heren Felix Strackx en Koen Helsen, mevrouw Ria Van Den Heuvel, de heer Jan van Duppen en minister Adelheid Byttebier

Artikelsgewijze bespreking 21

Actualiteitsdebat

Actualiteitsdebat over de herstructurering bij Ford Genk 26

Sprekers : de heren Johan Sauwens, Guy Sols, Ludwig Caluwé, Miel Verrijken, Filip Dewinter, Bruno Tobback en Luc Van den Brande, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heren Gilbert Van Baelen, Flor Ory, André Denys, Jean Geraerts, André-Emiel Bogaert, Eric Van Rompuy, Dirk De Cock en Kris Van Dijck, minister Patricia Ceysens en minister-president Bart Somers

Moties van aanbeveling 44

Spreker : de heer Johan Sauwens

Ontwerp van decreet betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen

– 1719 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming 44

Sprekers : de heer Jan Loones, Chris Vandenbroeke, Johan De Roo

Met redenen omklede motie van de heer Johan Sauwens tot besluit van de op 18 september 2003 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, over de bestemming van het gebied Solterheide in Meeuwen-Gruitrode

– 1820 (2002-2003) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemmingen 46

Regeling van de werkzaamheden

49

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Bro-waeyts, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Marc Cor-deel, Carlo Daelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Hilde De Lobel, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Brigitte Grou-wels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Jan Laurys, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Mo-reau, Flor Ory, Jan Penris, Jean-Paul Peuskens, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Jan Roegiers, Erna Roosens-Van Wauwe, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Guy Sols, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Lucien Suykens, Jacques Timmermans, Bruno Tob-back, Jul Van Aperen, Anne Van Asbroeck, Gilbert Van Baelen, Riet Van Cleuvenbergen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Chris Vanden-broeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poor-ten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Ilse Van Eet-velde, Christian Van Eyken, Roland Van Gothem, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Gilbert Van-leenhove, Jef Van Looy, Gracienne Van Nieuwen-borgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Josée Vercam-men, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeu-

len, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Bob Verstraete, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Vera Dua, Jaak Gabriels, Herman Lauwers, Leo Peeters : gezondheidsredenen ;

Eloi Glorieux, Didier Ramoudt : buitenslands ;

Mieke Van Hecke : ambtsverplichtingen ;

Frans Wymeersch : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Johan Demol, Walter Vandenbossche.

COMMISSIES**Wijziging in de bevoegdheden**

De voorzitter : Dames en heren, bij de bijzondere wet van 12 augustus 2003 tot wijziging van de bij-zondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is de bevoegdheid met betrekking tot de in-, uit- en doorvoer van wapens en munitie overgeheveld naar de gewesten.

Het Uitgebreid Bureau stelt voor om die bevoegdheid voorlopig toe te vertrouwen aan de Commis-sie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

ONTWERPEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende instemming met de Stabilisatie- en Associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de voormalige Joegoslavische republiek Macedonië, anderzijds, de bijlagen I tot VII, de protocollen 1 tot 5 en de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 9 april 2001
– 1826 (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.
- Ontwerp van decreet houdende instemming met de Stabilisatie- en Associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Kroatië, anderzijds, de bijlagen I tot VIII, de protocollen 1 tot 6 en de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 29 oktober 2001
– 1827 (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.
- Ontwerp van decreet houdende instemming met :
 1. het protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Tsjechië, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de republiek Oostenrijk, de republiek Finland en het koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de bijlagen, ondertekend in Brussel op 24 juni en 29 november 1999,
 2. het protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Polen, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de republiek Oostenrijk, de republiek Finland en het koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de bijlagen, ondertekend in Brussel op 25 juni 1999,
 3. het protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Slowakije, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de republiek Oostenrijk, de republiek Finland en het koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de bijlagen, ondertekend in Brussel op 25 juni 1999,
 4. het protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Hongarije, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de republiek Oostenrijk, de republiek Finland en het koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de bijlagen, ondertekend in Brussel op 28 juni 1999,
 5. het protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en Roemenië, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de republiek Oostenrijk, de republiek Finland en het koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de bijlagen, ondertekend in Brussel op 28 juni 1999, en met,
 6. het protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Bulgarije, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de republiek Oostenrijk, de republiek Finland en het koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de bijlagen, ondertekend in Brussel op 30 juni 1999
–1828 (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.
- Ontwerp van decreet houdende instemming met de Europees-mediterrane overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de democratische volksrepubliek Algerije, anderzijds, en de slotakte, ondertekend in Valencia op 22 april 2002
– 1838 (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

VOORSTEL VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgend voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van de heren Johan Malcorps, Patrick Lachaert, Jacky Maes en Jos Bex houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning – 1831 (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgend advies van de Raad van State werd ingediend :

- Advies van de Raad van State over het voorstel van decreet van mevrouw Veerle Declercq en de heren Jan Laurys, Guy Sols, Robert Voorhamme en Jos Stassen houdende het Handvest van de Werkzoekende – 1663 (2002-2003) – Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Ilse Van Eetvelde, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Ingrid van Kessel betreffende het behoud van de prijzencontrole in de rusthuissector, de realisatie van doorzichtige rusthuisprijzen en het creëren van duidelijkheid aangaande de zakgeldregeling – 1829 (2003-2004) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

Intrekking

- Voorstel van resolutie van de heer Johan Malcorps betreffende de verkeersveiligheid van kinderen op weg van en naar school en schoolvervoerplannen – 384 (1999-2000) – Nr. 1.
- Voorstel van resolutie van de heren Jan Loones en Kris Van Dijck betreffende de miskenning door de federale onderhandelaars van de Vlaamse bevoegdheden en de Vlaamse fiscale autonomie – 1778 (2002-2003) – Nr. 1.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Leo Peeters over het rapport van de Vlaamse regering tot uitvoering van het protocol van 17 april 2001 tussen het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering betreffende de jaarlijkse rapportering over de samenstelling van de kabinetten van de Vlaamse ministers. Toestand op 31 december 2002 – 35 (2002-2003) – Nr. 2.
- Aanvullend verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Jacques Devolder over het voorstel van resolutie van de heren Johan Malcorps, Patrick Lachaert, Jacky Maes en Jos Bex betreffende het gebruik van milieubeleidsovereenkomsten in het Vlaamse afvalbeleid – 1550 (2002-2003) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heren Cis Schepens en Bart De Smet over het verzoekschrift over de rationele bezetting van socialehuurwoningen ingeval van co-ouderschap – 1840 (2003-2004) – Nr. 1.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heren Cis Schepens en Bart De Smet over het verzoekschrift over de heffing op leegstand
– 1841 (2003-2004) – Nr. 1.
- Verslag namens de heren Cis Schepens en Bart De Smet over het verzoekschrift over de stijging van huurprijzen voor studentenkamers
– 1842 (2003-2004) – Nr. 1.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heren Erik Matthijs, Carl Decaluwe en Johan De Roo tot besluit van de op 30 september 2003 door de heer Erik Matthijs in commissie gehouden interpellatie tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de uitbreiding van de Gentse haven
– 1830 (2003-2004) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Jan Penris en Pieter Huybrechts tot besluit van de op 30 september 2003 door de heren Ludwig Caluwé en Jan Penris in commissie gehouden interpellaties tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, respectievelijk over de heraanleg van de Antwerpse ring en over de aanhoudende problemen in het Antwerpse verkeersdossier
– 1832 (2003-2004) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Brigitte Grouwels en de heren Julien Demeulenaere, Lucien Suykens, Frans Ramon, Dirk De Cock en Kris Van Dijck tot besluit van de op 2 oktober 2003 door de heer Dominiek Lootens-Stael in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de toepassing van het gelijke-onderwijskansendecreet in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel
– 1833 (2003-2004) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Dominiek Lootens-Stael en Joris Van Hauthem tot besluit van de op 2 oktober 2003 door de heer Dominiek Lootens-Stael in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de toepassing van het gelijke-onderwijskansendecreet in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel
– 1834 (2003-2004) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heer Felix Strackx en Wilfried Aers, mevrouw Niki De Gryze en mevrouw Hilde De Lobel tot besluit van de op 2 oktober 2003 door de heren André Denys en Felix Strackx in commissie gehouden interpellaties tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de bestrijding van dopinggebruik in de sport
– 1835 (2003-2004) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Frans Wymeersch en Roland Van Goethem tot besluit van de op 30 september 2003 door de heer Frans Wymeersch in commissie gehouden interpellatie tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over de maatregelen van de Europese Unie inzake de hervorming van het Europees landbouwbeleid en de houding van de Vlaamse regering in de totstandkoming hiervan
– 1836 (2003-2004) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Ludwig Caluwé en Jos De Meyer en mevrouw Wivina Demeester-De Meyer tot besluit van de op 30 september 2003 door de heren Ludwig Caluwé en Jan Penris in commissie gehouden interpellaties tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, respectievelijk over de heraanleg van de Antwerpse ring en over de aanhoudende problemen in het Antwerpse verkeersdossier
– 1837 (2003-2004) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Peter Gysbrechts, André Van Nieuwkerke, Jos Stassen en Herman Lauwers tot besluit van de op 2 oktober 2003 door de heren André Denys en Felix Strackx in commissie gehouden interpellaties tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de bestrijding van dopinggebruik in de sport
– 1839 (2003-2004) – Nr. 1.

VERZOEKSCHRIFT

Indiening

De voorzitter : Het volgende verzoekschrift werd ingediend :

- Verzoekschrift van de heer Arthur De Decker over de reglementering inzake gemeentelijke volksraadplegingen – 1 (2003-2004).

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Jaarlijkse verslaggeving van de Vlaamse regering aan het Vlaams Parlement en de Kinderrechtencommissaris inzake de rechten van het kind – 1 april 2002-31 maart 2003 (DOC 41/2003-2004).

Deze mededeling van de Vlaamse regering ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET REKENHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van het Rekenhof werd ingediend :

- Brief N 10-2.251.710 B3 d.d. 30 september 2003 betreffende een geschilberaadslaging van de Vlaamse regering d.d. 18 juli 2003, waarbij het Rekenhof wordt verzocht, overeenkomstig artikel 14 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, zijn visum onder voorbehoud te verstrekken (werkingsmiddelen tijdelijke projecten kunstinitiatie (onderwijs)) (DOC 44/2003-2004).

Deze mededeling van het Rekenhof ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden ingediend :

- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen d.d. 16 september 2003 over het bezwaarschrift vanwege RVT De Wijngaard te Grobbendonk over het voornemen tot weigering van planningsvergunning voor de toekenning van RVT-bedden uit de Vlaamse pool (protocolakkoord nr. 2) (DOC 37/2003-2004) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen d.d. 16 september 2003 over het bezwaarschrift vanwege Rusthuis Sint-Remigius te Pittem over het voornemen tot weigering van planningsvergunning voor de toekenning van RVT-bedden uit de Vlaamse pool (protocolakkoord nr. 2) (DOC 38/2003-2004) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen d.d. 16 september 2003 over het bezwaarschrift vanwege Huize Ten Dries, rustoord voor bejaarden en serviceflats te Sinaai over het voornemen tot weigering van planningsvergunning voor de toekenning van RVT-bedden uit de Vlaamse pool (protocolakkoord nr. 2) (DOC 39/2003-2004) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen d.d. 16 september 2003 over het bezwaarschrift vanwege Rustoord Ter Linden te Steenhuize-Wijnhuize over het voornemen tot weigering van planningsvergunning voor de toekenning van RVT-bedden uit de Vlaamse pool (protocolakkoord nr. 2) (DOC 40/2003-2004).

Deze mededelingen van het ministerie van de

Voorzitter

Vlaamse Gemeenschap liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van het Kinderrechtencommissariaat werd ingediend :

- Advies over de resolutie betreffende de pleegzorg in Vlaanderen (DOC 43/2003-2004).

Deze mededeling van het Kinderrechtencommissariaat ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN (MINA-RAAD)

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van de MINA-raad werd ingediend :

- Advies d.d. 11 september 2003 over het Vlaams programmeringsdocument voor plattelandsontwikkeling (PDPO), periode 2000-2006, grote wijzigingen 2003 (DOC 36/2003-2004).

Deze mededeling van de MINA-raad ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement.

JAARVERSLAG

Indiening

De voorzitter : Het volgend jaarverslag werd ingediend :

- Jaarverslag 2002 van de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers (RKW) (DOC 42/2003-2004).

Dit jaarverslag ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 126 van 1 oktober 2003 ;
- Arrest nr. 127 van 1 oktober 2003 ;
- Arrest nr. 128 van 1 oktober 2003 ;
- Arrest nr. 129 van 1 oktober 2003.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement :

- Rolnummers 2746 en 2766 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2750 ;
- Rolnummers 2751 en 2757 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2755 ;
- Rolnummer 2761 ;

Voorzitter

- Rolnummers 2768 en 2769 (samen­gevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2770 ;
- Rolnummer 2773 ;
- Rolnummer 2774 ;
- Rolnummer 2776.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het overdragen van personeel van de stedelijke VZW's naar de stad Antwerpen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Penris tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het overdragen van personeel van de stedelijke VZW's naar de stad Antwerpen.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer de minister, gisteren raakte via de pers het bestaan bekend van een brief van uw hand gericht aan een onbekende bestemming. Ik weet niet aan wie deze brief gericht was.

Het is een beetje pijnlijk dat we het bestaan van een dergelijke brief, die blijkbaar erg belangrijk is, moeten vernemen via de pers. Ik moet wel erkennen dat uw diensten, toen we hierover openheid vroegen, alle openheid hebben gegeven. Ze hebben die brief verzonden naar onze fractievoorzitter. Helaas is de Post tegenwoordig zo traag dat die brief pas morgen zal aankomen. Uw diensten hebben dan nog hun uiterste best gedaan om ons die brief per fax te bezorgen, waar ze jammer genoeg niet in geslaagd zijn.

Ik moet me dus baseren op wat over dit onderwerp in de pers is verschenen, en dat is een beetje pijnlijk. Ik heb de indruk dat het een belangrijke brief is. Het is betreurenswaardig dat u een dergelijke brief überhaupt moet schrijven. Als ik de persberichten moet geloven, gaat de brief immers over de

manier waarop het behoorlijk bestuur van onze steden en gemeenten moet worden georganiseerd. In uw brief maakt u duidelijk dat een van de elementen van dat behoorlijk bestuur is dat steden of gemeenten taken die behoren tot hun onmiddellijke kernbevoegdheden niet uitbesteden aan VZW's.

In Antwerpen is dat jammer genoeg schering en inslag geworden, want daar zijn er 2 hele grote VZW's, de VZW CISO en de VZW SOMA, die verdeeld worden met miljoenen euro's aan subsidies en samen 450 personeelsleden in dienst hebben. Die ontsnappen wat aan de normale democratische controle. U hebt terecht meegedeeld dat die manier van werken niet de goede is, waarvan akte en waarvoor dank.

De vraag is nu natuurlijk hoe het verder moet. Ik heb begrepen dat de stad Antwerpen volgende week maandag met u contact zal opnemen om die brief te interpreteren. Is die brief dan voor interpretatie vatbaar ? Wat is de inhoud van die brief ? Wat is het statuut ervan ? Behelst die brief algemene principes en vraagt u erin dat de wet zou worden toegepast ? Dan denk ik dat er over de inhoud van die brief weinig of geen discussie mogelijk is, en dan zal uw gesprek maandag bijzonder kort zijn.

Als u van mening bent dat het systeem van de stedelijke VZW's niet in overeenstemming te brengen is met de principes van een behoorlijk bestuur, dan neem ik aan dat u maandag aan de mensen uit Antwerpen zult vertellen dat die VZW's stilaan of zeer snel moeten worden opgedoekt. Op welke manier zal dat dan gebeuren ? Wat is de tijdslimiet voor het opdoeken van dat soort instellingen ? Wat zal er gebeuren met het personeel dat nu in dienst is van de VZW's en niet werd aangeworven volgens de regels van de kunst en zeker niet volgens de regels die in een openbare dienst van toepassing zouden moeten zijn ?

Wat zal er gebeuren met de nog lopende contracten die deze VZW's hebben afgesloten, of met de contracten die in het verleden werden afgesloten op een wijze die niet conform is met de regels inzake de openbare aanbesteding, die elke openbaar bestuur moet navolgen ? Hoe gaat u die brief interpreteren ? Wat zal de boodschap zijn die u maandag aan het Antwerpse stadsbestuur zult meegeven ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, reeds in 1993 kre-

Van Grembergen

gen alle gemeenten en steden een ministeriële omzendbrief toegestuurd waarin werd gewezen op het feit dat de oprichting van gemeentelijke VZW's de grondwettelijke opdracht van gemeenten en provincies niet mocht uithollen. De aan de gemeente toevertrouwde taken moeten volgens die omzendbrief in het algemeen worden uitgeoefend door de gemeenteraad en het college.

Dat lijkt me ook normaal. Het kan niet dat de gemeentelijke verantwoordelijkheid, noch die van het bestuur, noch die van de gemeenteraad, kan worden uitgehold door systemen waarop de democratie geen controle meer heeft. Dat heeft te maken met het feit dat wij onze gemeenteraden kiezen en hen opdrachten publiekelijk en controlebaar toevertrouwen, maar ook met het feit dat we in tal van decreten en wetten reeds hebben vastgelegd dat er openbaarheid van bestuur is. Dat houdt in dat de burgers en de raadsleden op een-der welk ogenblik de handelingen die worden gesteld door de gemeenteraad of door de colleges, kunnen volgen.

Dit betekent weliswaar niet dat de gemeenten geen VZW's meer kunnen oprichten. Ze kunnen dat wel, maar die VZW's kunnen geen doelstellingen hebben die een uitholling van de bevoegdheden tot gevolg kunnen hebben. Het is dan ook belangrijk dat als een gemeenteraad beslist een VZW op te richten, daarvoor een heldere en duidelijke verantwoording wordt gegeven, die niet in tegenspraak is met de wettelijke of decretale bepalingen.

Door de stad Antwerpen is een aantal VZW's opgericht die niet met deze richtlijn stroken. Dat is niet alleen vastgesteld door mijn administratie en mijn kabinet. Naar aanleiding van de discussies in Antwerpen over de wijzigingen in het schepencollege en het nieuwe beleidsakkoord, werd namelijk doelbewust in dat akkoord ingeschreven dat de VZW's zouden worden gescreend met de bedoeling een zuiverder toestand te creëren. Er is dus geen tegenspraak tussen mijn verantwoordelijkheid om te controleren of de omzendbrief uit 1993 wordt nageleefd, en de nieuwe inzichten die in het beleidsakkoord van Antwerpen werden geformuleerd. Alleen moet dit nu wel worden uitgevoerd.

Naar aanleiding van het feit dat de doelstellingen die VZW SOMA had, voor pakweg 90 percent zijn opgenomen in het gemeentelijk overheidsbedrijf Vespa, is het zeer de vraag of SOMA nog zin heeft. Ook in het stadsbestuur wordt de vraag gesteld wat er verder met SOMA moet gebeuren. Naar mijn

oordeel is het restant van de huidige VZW SOMA als dusdanig niet meer verantwoord in het kader van de reeds in 1993 geformuleerde beleidslijn. Als er dus nog opdrachten zijn waarvan het stadsbestuur meent dat ze door een VZW moeten worden uitgevoerd, dan moet ze daar een speciale verantwoording voor geven. Anders kan het niet meer.

Ik heb gezegd dat ik bereid ben te luisteren, want ik ben niet de minister van Binnenlandse Aangelegenheden die als een voogd wil heersen. De steden en gemeenten beschouw ik als partners. Die verzuuchting werd trouwens altijd al door dit parlement en door de steden en gemeenten geformuleerd. Laten we samen overleggen en de tegenstellingen bespreken. Volgende week zal ik met het stadsbestuur aan tafel zitten om het algemene kader voor de VZW's te bespreken en de twee specifieke situaties van CISO en SOMA te bekijken.

Ik voer een briefwisseling met het schepencollege. Uit hoofde van mijn ambt schrijf ik geen persoonlijke brieven. De brieven ressorteren dus onder het principe van de openbaarheid van het bestuur. Ze moeten in het dossier zitten en raadsleden moeten ze kunnen inkijken. Ik heb er dan ook geen enkel probleem mee dat de brief in kwestie werd opgevraagd.

Ik wil niet vooruitlopen op de gevolgen voor de vele mensen die in de VZW's werken. Die personeelszaak moet in alle verantwoordelijkheid worden besproken. We hebben er geen belang bij dat de bestaande onrust onder de ambtenaren van de stad Antwerpen nog wordt versterkt. Dat is ook niet de bedoeling van uw vraag. Wel moet het duidelijk zijn voor de betrokkenen welk perspectief er wordt geboden. Als de VZW's opgaan in de algemene werking van de gemeenten, dan moet worden onderzocht hoe aan de betrokkenen een kans op tewerkstelling kan worden geboden zodat hun opgebouwde ervaring ten dienste wordt gesteld. Er zijn contractuele mogelijkheden. In elk geval is het zo dat bij eventuele statutaire aanwervingen de algemene regelgeving telt zoals ook het geval is voor de andere ambtenaren.

De hele zaak is geen kwestie van interpretatie, maar wel van goed handelen en besturen in samenspraak.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn bijzonder duidelijk antwoord. Ik leid eruit af dat we maandag meer duidelijkheid zullen hebben. Geen enkele partij heeft er

Penris

baat bij dat onrust wordt gezaaid in het Antwerpse ambtenarenkorps en onder de andere personeelsleden. Het is voor Antwerpen van het grootste belang dat wordt teruggekeerd naar de wettelijkheid. Ik hoop dan ook dat dat uw boodschap zal zijn voor de mensen uit Antwerpen die u maandag zult ontmoeten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de controles op vrachtwagens naar aanleiding van de recente ongevallen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Malcorps tot de heer Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de controles op vrachtwagens naar aanleiding van de recente ongevallen.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, de jongste dagen gebeurden opnieuw heel wat ongevallen met kantelende vrachtwagens. Iedereen beseft dat vrachtwagens de verkeersonveiligheid op onze hoofdwegen enorm vergroten. Bovendien geven ze aanleiding tot enorm veel fileleed en onbereikbaarheid. De jongste dagen hoorden we over niets anders. Het probleem moet ernstig worden aangepakt.

We kijken allemaal vol verwachting uit naar de federale overheid, want veel heeft te maken met te snel rijdende vrachtwagens, cruise control en overladen vrachtwagens. De federale politie heeft beloofd om harder op te treden, maar de inspanningen volstaan nog niet. In het federaal regeerakkoord werd een soort algemeen inhaalverbod ingeschreven voor vrachtwagens op vierbaanswegen. De vrachtwagens zullen met andere woorden op de rechterrijstrook moeten rijden. Na het sluiten van het federaal regeerakkoord heb ik hierover echter niets meer vernomen.

Ik wil me concentreren op de Vlaamse bevoegdheden. In mei verscheen immers een uitvoeringsbesluit waarin de Vlaamse regering heeft gezegd te

doen wat ze kan. De administratie Wegen en Verkeer zou 10 ambtenaren, twee per provincie, vrijstellen om aan handhaving te doen, al dan niet samen met de federale politie. Ze zouden administratieve boetes kunnen opleggen voor lichte overtredingen en PV's opmaken. Er zou zelfs een akkoord zijn met het gerecht dat een nultolerantie zou gelden voor zware overtredingen inzake de overlading van vrachtwagens. Overlading leidt tot kantelen en ongevallen, en verhoogt de onveiligheid en het fileleed. Dat akkoord was een zeer goede maatregel.

Wat is de stand van zaken ? Zijn die tien mensen actief op het terrein ? Zijn er al boetes uitgeschreven ? Wat is het gevolg daarvan ? Er zijn ongeveer 32 weegbruggen in Vlaanderen, daarmee kunnen we een en ander doen, maar daarover hebben we het al gehad. Hoe staat het met het handhavingsbeleid door de AWW ?

De voorzitter : Minister Bossuyt heeft het woord.

Minister Gilbert Bossuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, sedert 1 juli heeft Vlaanderen inderdaad de bevoegdheid om vrachtwagens te controleren op overgewicht. Momenteel zijn er vijf inspecteurs van de AWW aan het werk. Dat worden er binnenkort tien. Ze hebben totnogtoe 120 PV's opgemaakt. Dat is niet weinig.

Eenderde tot de helft van de vrachtwagens die worden gecontroleerd, zijn in overtreding. Dat zegt genoeg. Ik weet dat de files de afgelopen dagen enorm waren. De diensten doen hun werk. Dat is niet eenvoudig, onze controlebevoegdheid van de weggebruiker is beperkt. We doen wat we kunnen. Bij werken stellen we de best mogelijke signalisatie op. De administratie doet veel meer dan wettelijk verplicht is.

Ik heb aan mijn federale collega-minister van Mobiliteit een reeks voorstellen overgemaakt. Voor mij mag de verkeersregelgeving gerust naar de deelstaten overgaan. Ik ben ervan overtuigd dat Vlaanderen veel meer vragende partij is dan Wallonië om strikter en stringenter op de treden. We hebben in samenspraak met de gemeenten maatregelen genomen om op de gewestwegen de maximumsnelheid te verlagen van 90 naar 70 kilometer per uur.

We hebben al veel langer plannen en zelfs maatregelen klaar om de snelheid in de bebouwde kom te beperken tot 30 kilometer per uur. We zullen de inspanningen om de gemeenten daartoe te overhalen

Bossuyt

aanzienlijk verhogen. Dat zal een rechtstreeks gevolg hebben op het aantal ongevallen.

Ik hoop dat we het gedrag op de autosnelwegen kunnen bijsturen. Ik heb gesprekken gevoerd met de Vervoersfederatie en vroeg hen een oproep te lanceren om het gedrag op de autowegen te milderen. Ik hoop dat de federale overheid en de parketten zeer streng zullen optreden bij overtredingen.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Als de helft van de vrachtwagens in overtreding is, is het probleem enorm. Uit het aantal ongevallen blijkt dat ook.

Ik ben blij dat er vijf controleurs aan het werk zijn. Ik hoop dat het er snel tien worden. Er zijn 120 PV's opgemaakt. Dat is veel. Ik vermoed dat er nog veel meer overtredingen zijn. We moeten nog nauwer samenwerken met de federale overheid.

Ik heb nog twee vraagjes. Kunnen we al werken met het systeem van administratieve boetes ? Wat is er terechtgekomen van die 120 PV's ? Is daar gevolg aan gegeven of zijn ze geseponeerd ?

Minister Gilbert Bossuyt : Het is inderdaad niet voldoende om PV's op te stellen. We vragen ook aan de gerechtelijke overheid om die problemen ernstig te nemen en op te treden. Anders blijft de activiteit die onze inspecteurs op het terrein ont-plooiën, zonder gevolg.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jos De Meyer tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over de Europese subsidiëring van het plattelandsbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Meyer tot de heer Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over de Europese subsidiëring van het plattelandsbeleid.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we besteden in 2003 opnieuw onvoldoende middelen voor plattelandontwikkeling in Vlaanderen. Dit heeft als gevolg dat er minder financiële middelen zijn voor jonge mensen die land- of tuinbouwbedrijven willen opstarten of overnemen, voor projecten die landbouw en natuur verzoenen, voor beheersovereenkomsten en voor waardevolle plattelandprojecten in dorpen en landelijke gebieden.

In 2001 heb ik de bevoegde minister hierover ook al geïnterpelleerd. Die situatie zou zich nooit meer voordoen, niettegenstaande we toen miljoenen euro's hebben gemist en daarenboven zelfs een boete moesten betalen van niet minder dan 3,255 miljoen euro. Het loopt opnieuw mis omdat er onvoldoende middelen werden besteed aan Vlaamse plattelandontwikkeling. Vlaanderen heeft recht op een Europees plattelandsbudget. Het begrotingsjaar loopt van 15 oktober tot 15 oktober. De middelen die niet werden besteed, worden door Europa ook niet uitbetaald en kunnen niet worden overgedragen naar een volgend boekjaar.

Indien minder dan 75 percent wordt besteed, dreigt er zelfs een extra boete. Op 1 oktober zat België aan een besteding van 80 percent, Vlaanderen aan 70 percent. Dat betekent dat ongeveer 7 miljoen euro verloren dreigde te gaan. Mijnheer de minister, wat hebt u gedaan nadat u de eerste signalen hebt ontvangen ? Hebt u een oplossing gevonden ? Wat is de oorzaak dat er voor de tweede maal in drie jaar tijd miljoenen euro's verloren dreigen te gaan voor plattelandontwikkeling ?

De voorzitter : Minister Sannen heeft het woord.

Minister Ludo Sannen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, deze vraag is enigszins tendentius. Er is een verschil tussen begroting, aanwending van begrotingsmiddelen en middelen verloren laten gaan. Europa verwacht van ons dat we een min of meer correcte begroting indienen. Er bestaat een boeteclausule voor het geval we een begroting indienen die onder de 75 percent aanwending duikt. Sinds 15 oktober 2003 hebben we 84,8 percent van de middelen aan plattelandontwikkeling besteed. We zullen dus geen boete krijgen.

Mijnheer De Meyer, het is tendentius als u zegt dat, als de begroting niet voor 100 percent wordt ingevuld, we middelen verloren laten gaan. Een begroting is een raming die we zo dicht mogelijk moeten benaderen. Volgens Europa mogen we niet boven de 100 percent gaan, want dan krijgen we

Sannen

geen ondersteuning. We mogen ook niet onder de 75 percent zakken, want dan krijgen we een boete. We hebben een voldoende hoge raming gedaan, zodat we de steun van Europa kunnen krijgen als maatregelen zich aandienen.

We moeten dus zorgen voor een voldoende hoge raming. We mogen echter ook niet te hoog ramen, want anders dreigt een boete. Er moet met andere woorden een gezond spanningsveld worden ingebouwd. Met 84,8 percent bevinden we ons in dat gezond spanningsveld.

Aan welke elementen is minder geld besteed en welke elementen waren juist ingeschat ? We hadden een maatregel getroffen voor een tegemoetkoming aan boeren in het kader van de nulbemesting. Dat voorstel is door de commissie afgewezen. Daardoor hebben we die middelen niet kunnen uitgeven.

Wij ondersteunen ook de provincies. Het geld dat we willen geven, moet in onze begroting worden doorgesluisd naar de provincies. Wij kunnen echter niet helemaal verantwoordelijk zijn voor de aanwending ervan.

Wat de middelen betreft die ingeschreven waren voor bijkomende bebossing van landbouwgebieden, zijn de besluiten nu pas goedgekeurd door de Vlaamse regering. We hebben daar in de loop van dit jaar dus geen middelen aan kunnen besteden. Ook hier was er dus een onderaanwending van de middelen.

Wat is er wel goed gelopen ? Alles wat met vorming te maken heeft, alle ondersteuningsmaatregelen voor landbouw en milieu, en alle maatregelen die te maken hebben met de afzet van onze goederen en de ondersteuning van de afzet van die producten, waren ongeveer juist ingeschat.

Wat het VLIF zelf betreft, is er 86,9 percent van de middelen uitgegeven. Er was dus een goede inschatting gemaakt, rekening houdend met de conjuncturele terugval. Ik vind het nogal tendentieus, mijnheer De Meyer, wanneer u zegt dat we onze jonge boeren onvoldoende kunnen steunen.

Wat blijkt nu ? Deels omwille van de conjuncturele terugval zijn er minder investeringen in de landbouw. Daarnaast zijn er te weinig jonge mensen die in de landbouw stappen en een landbouwbedrijf willen starten. Er zijn dus minder middelen voor

ondersteuning aangewend dan voorzien in onze raming omdat er minder vraag was.

Mijnheer De Meyer, ik hoop dat ik u heb kunnen geruststellen met deze uitleg en met het verschil tussen uitgaven en het ramen van een begroting. Het heeft niets te maken met het ontzeggen van middelen aan mensen uit de landbouw. Er zal ook geen boete zijn.

Vorig jaar is wel 93 percent van de middelen aangewend. Die aanwending was ingegeven door uw terecht verwijt dat er in 2001 een onderuitgave van 75 percent was met als gevolg dat we een boete moesten betalen. In 2002 hebben we dus een inhaalbeweging moeten doorvoeren. Het uitgavenritme van dit jaar lijkt me een normaal uitgavenritme, gezien de context die ik zojuist heb geschetst.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de minister, u hebt me niet gerustgesteld. Ik ben wel tevreden met uw antwoord.

Het is inderdaad zo dat we dit jaar geen boete zullen moeten betalen. Wat de aanbesteding betreft, zit België aan ongeveer 85 percent. U weet echter dat we dit cijfer halen omdat het uitgavenpatroon beter is opgevolgd in Wallonië dan in Vlaanderen.

Uw voorganger, mevrouw Dua, heeft zeer uitdrukkelijk verklaard dat deze situatie zich nooit meer zou voordoen. U wijst met een beschuldigende vinger naar de provincies. Maanden geleden echter hebben de provincies de onzekerheid aangeklaagd en gewezen op de onvoldoende snelle opvolging van de dossiers. Dat is mee de oorzaak van de huidige situatie, meer bepaald de lineaire besparing van minister Van Mechelen met zijn 1/15-regeling, die geen rekening houdt met de specifieke situatie van deze Europese gelden.

In plaats van een besparingsmaatregel, gaat het in dit geval om lagere subsidies van Europa. Ik hoef u toch niet meer het verhaal te vertellen van de boswachter die geen olie en benzine meer had om zijn kettingzaag te laten lopen ?

Elke euro die we minder ontvangen van Europa, is een euro te veel.

De voorzitter : Minister Sannen heeft het woord.

Minister Ludo Sannen : Mijnheer De Meyer, als België goed scoort, dan komt dat door de Vlaamse inbreng. Gisteren werd me gezegd dat Wallonië

Sannen

onder de norm scoort. Vlaanderen haalt 85 percent.

Ik ben het met u eens dat de cijfers van 1 oktober terecht zijn. Op de omzendbrief van minister Van Mechelen heb ik gereageerd door een uitzondering te vragen. Na de vertraging die werd opgelopen door die brief, is er recent een sterke inspanning geleverd om die 85 percent te halen.

Vlaanderen zit aan 84,8 percent. Laat daarover geen misverstand bestaan. Het cijfer van 1 oktober is achterhaald. We hebben die inspanningen geleverd, ondanks de omzendbrief van minister Van Mechelen.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de minister, ik ben tevreden met alle inspanningen die na 1 oktober werden geleverd. Alles wat te weinig werd uitgegeven, houdt echter in dat u middelen laat liggen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer André Denys tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over mestexport naar Wallonië

Actuele vraag van de heer Kris Van Dijck tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de acties tegen Vlaamse boeren in Wallonië

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Denys tot de heer Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over mestexport naar Wallonië en van de heer Van Dijck tot de heer Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de acties tegen Vlaamse boeren in Wallonië.

Minister Sannen zal op beide vragen antwoorden.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het kan verkeren. Het is voor de eerste keer in mijn parlementaire loopbaan dat ik moet toegeven

dat ik minister Happart een moedig en handig man vind en dat ik zijn uitspraken onderschrijf. Ik heb altijd zeer wantrouwig gestaan tegenover minister Happart.

Zijn recente uitspraken tonen aan dat hij niet zo dom is als we denken en dat hij ook moedig is. Een aantal varkensboeren trekt van Vlaanderen naar Wallonië. Zo is er een voorbeeld in de buurt van Doornik. Na protest van de buurtbewoners zei minister Happart dat er in Wallonië een tekort aan mest is en dat hij de Vlaamse landbouwers steunt die naar zijn regio komen.

Mijnheer de minister, dit geeft stof tot nadenken. In Vlaanderen is er steeds minder tewerkstelling in de landbouwsector terwijl er in Wallonië op 4 jaar tijd 500 bijkomende tewerkstellingsplaatsen in deze subsector werden gecreëerd. We praten hier dikwijls over Ford en andere bedrijven, maar we mogen toch ook bepaalde andere zaken niet uit het oog verliezen.

Wat me echter vooral bekommert, is het feit dat minister Happart stelt dat er in Wallonië een tekort aan mest is. U weet dat er een dispuut is tussen Wallonië en Vlaanderen over de mesttransporten. Er waren illegale transporten van noord naar zuid. Ik begreep toen de reactie van de Waalse minister van Leefmilieu, de heer Foret. Ik heb toen zelf nog gepleit om die transporten stop te zetten.

Wat echter niet kan, is dat er een interpretatie wordt gegeven waardoor zelfs de tot bodemverbeteraar verwerkte en bewerkte mest – die dus mag worden geëxporteerd naar Frankrijk, Nederland, enzovoort – toch door Wallonië wordt geweigerd. Volgens de bezemrichtlijn kan dit niet. Enerzijds is er de uitspraak van minister Happart over het mesttekort en anderzijds stelt minister Foret dat er geen verwerkte, bewerkte mest uit Vlaanderen mag worden ingevoerd.

Mijnheer de minister, ik heb uw voorganger, mevrouw Dua, daarover geïnterpelleerd en gevraagd om die aangelegenheid op de agenda van het Overlegcomité te plaatsen. Ik heb daar nog niets van gehoord. De uitspraken van de heer Happart zijn een uitstekende troef om dit alsnog te doen. Wat zijn uw intenties ?

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag gaat over hetzelfde onderwerp, maar ik benader het vanuit een andere invalshoek. Over deze pro-

Van Dijk

blematiek is vandaag nog een artikel verschenen in een bepaalde krant. Daarin wordt de positie waarin we ons bevinden duidelijk. Enerzijds is er Europa dat één wordt met open grenzen. Ook binnen België bestaat het grondwettelijk recht van vrije vestiging. Anderzijds stel ik vast dat als er problemen zijn met vestigingen van Vlaamse landbouwbedrijven in Wallonië, niet het bedrijf op zich wordt gevisieerd, maar wel de uitbater.

Ik ben verbouwereerd over wat ik lees : ‘Bedankt Vlaanderen voor jullie mestexport. Het hele dorp heeft getekend tegen de uitbreiding van een Vlaamse varkenshouderij’.

Hierin moet ik de heer Happart gelijk geven. Als een varkenshouderij in Wallonië wordt ingeplant, dan is dat inderdaad een Waals bedrijf. Er wordt nu echter gekeken wie de eigenaar is. Wat ik verder lees, doet me helemaal de wenkbrauwen fronsen : ‘Jarenlang hebben jullie in West- en Oost-Vlaanderen de grond bezoedeld met miljoenen tonnen varkensmest. Jullie grond- en rivierwater is ondrinkbaar geworden. Nu komen jullie met jullie varkens naar hier om ook ons water te bezoedelen. Een simpele vraag : wat zullen jullie drinken als ook hier elke waterloop of bron vergiftigd is ? Nog niet aan gedacht zeker dat het water uit Vlaamse kranen grotendeels Waals water is’.

Dit zijn straffe uitspraken, alsof de loyaliteit altijd even groot is ! De grond- en huurprijzen in de Vlaamse Rand stijgen enorm. Ook op andere vlakken wordt het leven van de Vlamingen moeilijk gemaakt. De eigenaar van het bedrijf wordt aangepakt en niet het bedrijf op zich. Mijnheer de minister, er zijn cijfers gekend van Vlaamse landbouwers die zijn uitgeweken naar Wallonië. Ondervinden ze allemaal moeilijkheden ? Op welke manier zal de Vlaamse overheid daarop inspelen ?

De voorzitter : Minister Sannen heeft het woord.

Minister Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, mijnheer Denys, ik hoop dat u het niet erg vindt als ik eerst antwoord op de vraag van de heer Van Dijk.

Ik heb geen concrete aanwijzingen dat er elders grote problemen zijn. Het nimby-syndroom bij een nieuwe stal of een uitbreiding in Wallonië, speelt even sterk als in Vlaanderen. Het gevolg is dat alle mogelijke manieren worden aangewend om dit tegen te gaan. Meer wil ik er niet achter zoeken. Het is geen gestructureerde reactie van de Waalse

bevolking ten aanzien van een Vlaams initiatief in Wallonië.

Wat de vraag van de heer Denys over de uitvoer van Vlaamse mest naar Wallonië betreft, wil ik benadrukken dat we hopen dat dit weer mogelijk wordt. We willen niet onze problemen exporteren, maar in Wallonië is er meer dan voldoende plaats voor mest. Er zijn veel Waalse boeren die onze organische mest willen. Ze zijn vooral uit op pluimveemest en verwerkte dierenmest. Drie aanwijzingen staven onze stelling. De aangiften tonen aan dat er in Wallonië ruimte is voor Vlaamse mest, zelfs als men rekening houdt met de strengste norm van 170 kilogram. Bij de Mestbank lopen voortdurend aanvragen binnen van Waalse boeren om Vlaamse mest te kunnen verwerken. In een wetenschappelijke studie van de universiteit van Gembloux is deze behoefte bevestigd.

We zijn dus gelukkig met de uitspraken van minister Happart, die het weliswaar wel had over de Vlamingen die een boerderij of een stal in Wallonië willen uitbaten, maar eigenlijk heeft erkend dat er in Wallonië ruimte is voor bijkomende, Vlaamse mest. In elk geval zal ik daar met minister Foret opnieuw over onderhandelen. Desnoods zal ik dat op het Overlegcomité aankaarten. Ik zal hem confronteren met de uitspraken van minister Happart : de minister van Landbouw van Wallonië wil bijkomende mest.

Dit is echter geen langetermijnoplossing. Het invoerverbod van minister Foret gaat immers gepaard met een moratorium op de uitbreiding van de Waalse veestapel. Indien minister Foret ermee akkoord gaat dat er bijkomende ruimte is, zou dat ertoe kunnen leiden dat hij het moratorium opheft. Op lange termijn zullen we onze mest niet kunnen blijven uitvoeren naar Wallonië. Wallonië zal een evenwicht willen realiseren tussen de maximaal te verwerken mest en zijn eigen veestapel.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik dank de minister voor het feit dat hij de zaak opnieuw wil aankaarten. (*Opmerking van de heer Eric Van Rompuy*)

Het is niet juist dat dit al 8 jaar wordt aangekaart. Tot 2 jaar geleden hebben we op illegale wijze mest naar Wallonië uitgevoerd. Dat mag ook eens worden gezegd. Ik begrijp dat minister Foret een verbod heeft uitgevaardigd. Hij is echter te ver gegaan, want de gecomposteerde mest, die als bodemverbeteraar wordt gebruikt, heeft hij ook verboden.

Denys

De vorige minister van Landbouw heeft enkele keren gezegd dat ze met minister Foret zou praten. Dat heeft nooit tot resultaten geleid. Ik wil er bij minister Sannen op aandringen om niet te lang te wachten om de zaak bij minister Foret aan te kaarten. En als hij het been stijf houdt, dan moet het Overlegcomité daarbij worden betrokken. De federale minister van Leefmilieu moet terzake haar verantwoordelijkheid opnemen.

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk : Mijnheer de minister, u hebt in uw antwoord terecht naar het nimby-syndroom verwezen. Indien de herkomst van een veehouder in rekening wordt gebracht, vind ik evenwel dat hier een racistisch trekje aan zit.

De voorzitter : Minister Sannen heeft het woord.

Minister Ludo Sannen : Ik vind dat vrij verregaand. Tot op heden heb ik geen aanwijzingen dat het hier om een structureel probleem zou gaan.

Ik ben het eens met de heer Denys. Ik wil er evenwel op wijzen dat we deze zaak voortdurend trachten open te breken. Ik heb al een aantal kanalen aangewend en ik zal dit blijven doen. Indien ik op die manier geen vooruitgang boek, zal ik naar het Overlegcomité stappen. Indien dit zou gebeuren, moet niet enkel mevrouw Van den Bossche, maar ook mevrouw Laruelle hierbij worden betrokken.

De heer André Denys : Ik ben het niet eens met de heer Van Dijk dat de term 'Vlaams varken' als een scheldwoord moet worden geïnterpreteerd. Vlaamse varkens worden in de sector als varkens van hoge kwaliteit beschouwd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Van Duppen tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de stijgende werkloosheid in de Kempen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Duppen tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams

minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de stijgende werkloosheid in de Kempen.

De heer Van Duppen heeft het woord.

De heer Jan Van Duppen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, in oktober 1999 telde het arrondissement Turnhout in totaal ongeveer 14.000 werkzoekenden. In oktober 2000 was dit tot ongeveer 12.000 werkzoekenden gedaald.

Na deze drastische daling is het aantal werkzoekenden opnieuw gestegen. Vandaag zou het arrondissementen ruim 15.000 werkzoekenden tellen. Indien we de tewerkstellingsgraad opnieuw op het peil van 1999 willen brengen, moeten er ruim 3.000 arbeidsplaatsen bijkomen.

De heer Uytterhoeven van het studiebureau Acron heeft een simulatie opgezet. Het is evenwel niet zo eenvoudig om alle relevante factoren en parameters in een dergelijke studie te verwerken. Uit deze simulatie blijkt dat de komende tien jaar in deze regio nog eens ongeveer 4.000 jobs verloren zullen gaan. In de grafische sector zullen ongeveer 600 jobs verdwijnen. In de metaalsector zullen ongeveer 400 jobs verdwijnen. Tegelijkertijd zullen er ook een aantal jobs bijkomen. Dit laatste zou vooral in de tertiaire sector het geval zijn. De meest optimistische schattingen die het resultaat vormen van dit econometrisch koffiedik kijken, komen uit op een verlies van ongeveer 900 arbeidsplaatsen.

Dit verlies is uiteraard niet te vergelijken met de uppercut die Renault in Vilvoorde heeft verkocht of met de aanhoudende reeks mokerslagen die de werknemers van Ford Genk te verwerken krijgen. Het gaat hier evenwel om een substantiële verslechtering van de situatie in een regio die het traditioneel niet goed doet in de Vlaamse werkloosheidscijfers.

Vorig jaar heeft het gemeenschappelijk vakbondsfront in Geel door middel van een fakkeltocht de nodige aandacht voor deze situatie gevraagd. Een aantal Vlaamse volksvertegenwoordigers hebben deze manifestatie trouwens bijgewoond. Volgende vrijdag herhaalt het gemeenschappelijk vakbondsfront dit initiatief in Turnhout. Daar zal allicht heel wat volk op afkomen. De mensen uit de streek hebben begrepen dat de huidige situatie niet optimaal is voor onze regio.

De minister van Werkgelegenheid heeft op deze oproep van de vakbonden gereageerd en een aantal maatregelen getroffen. Een aantal van deze maatregelen heeft overigens zeer gunstige resulta-

Van Duppen

ten opgeleverd. Ik denk hierbij aan de begeleidingscel en aan de werkwinkel. Ik heb zelf gezien dat de werkwinkel in Turnhout zeer goed functioneert.

De leden van de Vlaamse regering hebben in dit verband een aantal uiteenlopende standpunten ingenomen. Het is tijd om de kern van de discussie aan te snijden. De minister van Werkgelegenheid moet zijn standpunt aan de regeringstafel verduidelijken.

Mijns inziens zit de kern van de discussie vervat in het citaat uit 'De Bende van Jan de Lichte' dat de minister-president in zijn Septemberverklaring heeft verwerkt. Ik zal dit citaat even herhalen: 'Alleen voor dommeriken zijn er slechte tijden', zegt hij. Hij is Jan de Lichte, maar wel verkleed als edelman. Hij is diegene die in een kroeg volk aan het ronselen is om zijn onderneming uit te bouwen. 'Alleen volk dat zijn plan niet weet te trekken, beschuldigt er de tijden van, of het weer, of den oorlog, of om het even wat. Alleen sukkelaars van stielmannen beweren dat zij slecht alaam in handen hebben.' Hier stopte de minister-president met citeren. Ik wil zo vrij zijn om het einde van het boek ook even voor te lezen om recht te doen aan Boontje. In het laatste hoofdstuk, getiteld 'Als het uur geslagen is!' staat: 'De bende verbrokkelde en viel uiteen. De kern, met Jan de Lichte zelf, met Vagenende en Meulenaere zwerft moordend en brandend in beide Vlaanderen rond, een verraderlijk en duidelijk spoor van bloed achterlatend... Maar zoals men reeds overlang weet: een malheur komt nooit alleen. Terwijl de bende uiteenvalt en Jan de Lichte het pleit verliezen gaat, is ook tegelijk de koning van Frankrijk het pleit aan het verliezen, en maken de soldaten van Maria Theresia zich gereed om hem in de pan te hakken.'

Ik laat hier in het midden wie de koning van Frankrijk vandaag is, laat staan wie Maria Theresia is, maar ik denk dat we mogen verwachten van de Vlaamse regering dat er een substantieel andere benadering komt in de plaats van alleen maar begeleidende maatregelen.

Uit de studie en uit de reacties van de vakbonden in verband met de Kempen is gebleken dat we een land zijn met een hoop tekorten. We moeten hier een hoop dingen ontberen, denk alleen al maar aan grondstoffen. We zijn een land met veel creatieve grijze massa, maar die is er over heel de wereld. We moeten dus iets anders organiseren. Ik vraag me af

of we niet fundamenteel anders zullen moeten kijken naar de economische wetmatigheden.

Ik denk dat de Vlaamse regering daarin een belangrijke functie heeft. Economie is geen wetenschappelijk spel. Economie is een soort kunst, denk ik. Economie gaat over mensen, gebeurt door mensen en is er voor mensen. Als we geen maatschappelijke en sociale humus hebben waarop ons land zich kan beroepen om mensen aan te trekken die willen investeren en risico's willen nemen om duurzaam te ondernemen, dan denk ik dat we serieus in de problemen zullen komen. We kunnen de investeerders dan immers geen degelijk aanbod doen en het nodige respect geven. Ik zou graag weten hoe u daarover denkt met de situatie in de Kempen in het achterhoofd.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb mijn citatenboekje bij, maar ik ga niet citeren omdat citeren zeer gevaarlijk is. Een citaat kan later immers in een andere context weer worden opgerakeld.

De Kempen is de eerste Vlaamse regio die de andere tijden heeft meegemaakt. Ik herinner me zeer goed dat de aanleiding voor die andere tijden het faillissement van Verlipac was. Er is toen 's nachts op mijn kabinet een akkoord over bereikt. Dat was het welkomstgeschenk uit de Kempen voor de minister van Werkgelegenheid. In de Kempen is al op minder sensationele wijze gebeurd wat er nu met Ford Genk gebeurt.

De Vlaamse regering is met de Kempen in een permanente dialoog getreden. We hebben alles gedaan om via alle beleidsdomeinen gecoördineerd te kunnen inspelen op de randvoorwaarden die een regering voor een regio kan bepalen. Toegespitst op de werkgelegenheidspolitiek betekent dit dat we hebben meegewerkt aan de uitbouw van een opleidingscentrum voor diamantbewerking en logistiek. We hebben de uitbouw van de lokale werkwinkels in die regio versneld. We hebben ook extra VDAB-personeel voor de Kempen aangesteld. We hebben er bovendien alles aan gedaan om de sociale economie daar prioritair uit te bouwen.

Dat is natuurlijk allemaal niet voldoende. Vrijdag bespreekt de regering hoe elk beleidsdomein een antwoord heeft kunnen formuleren op het laatste memorandum van de streek. In de regeringstekst van vrijdag zullen meer details te vinden zijn.

De voorzitter : De heer Van Duppen heeft het woord.

De heer Jan Van Duppen : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor de samenvatting van de reeds genomen initiatieven. Het is essentieel dat de regering het probleem verder aanpakt. Tot op heden kunnen we niets meer doen dan kaders creëren en optimaliseringen en – zeer waardevolle – technische aspecten doorvoeren, maar ook fundamentele doorbraken moeten ter discussie worden gesteld. De Kempen had de eer om als eerste regio aan bod te komen.

Bekwame economen hebben me steeds voorgehouden dat er in een regio met veel kleine en middelgrote ondernemingen een grotere flexibiliteit en bufferend vermogen aanwezig zijn. Uit de studie blijkt dat de Kempen, het grootstedelijk gebied Turnhout, voor tewerkstelling een van de meest conjunctuurgevoelige regio's is. Dat verwondert mij ten zeerste.

We moeten starten met een fundamenteel ander verhaal. Daarvoor reken ik ook op de Vlaamse regering en de Vlaamse inbreng tijdens de tewerkstellingsconferentie.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot wijziging in de orde van de werkzaamheden

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Vermeiren bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, deze morgen heeft het Uitgebreid Bureau beslist om vandaag om 15 uur een actualiteitsdebat te voeren over de problematiek van Ford Genk. We hebben de wens uitgedrukt dat de minister-president aan dit debat zou deelnemen.

Tegelijkertijd met de vergadering van het Uitgebreid Bureau hebben de vakbonden van Ford Genk een verzoek ingediend voor een onderhoud

met de minister-president, voordat vanavond de discussie met de directie van Ford Genk wordt verdergezet.

De minister-president wil aanwezig zijn bij dit actualiteitsdebat, maar vraagt begrip voor het feit dat hij om 15 uur een afspraak heeft met de vakbonden. Daarom vraagt de minister-president om het actualiteitsdebat aan te vangen om 16 uur.

Ik vraag dus om de zitting voor een uur te schorsen.

De voorzitter : Ik stel voor om eerst de bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen te houden. Indien deze bespreking voor 16 uur is afgerond, wordt de zitting geschorst tot 16 uur.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, ik vind deze werkwijze uitzonderlijk. Ik ga ervan uit dat de minister-president contact opneemt met de voorzitter, als er zich een probleem voordoet.

Ik vind het opmerkelijk dat een fractieleider van een meerderheidspartij hier nu – hic et nunc – deze mededeling doet. Ik vind deze manier van werken ongebruikelijk en ongepast.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, de heer Dewinter kon niet deelnemen aan de vergadering van het Uitgebreid Bureau. We hebben geprobeerd met alle partijen contact op te nemen. Na de gesprekken van deze morgen heb ik deze zaak verder opgevolgd. Mijnheer Dewinter, wees wat dat betreft gerust. Er is rekening gehouden met de geplogenheden en reglementeringen van het Vlaams Parlement. Ik heb de voorzitter daarvan bestendig ingelicht.

De voorzitter : Is het parlement het eens het voorstel tot wijziging in de orde van de werkzaamheden ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen
– 1719 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw van Kessel, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Van Duppen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Minister Byttebier is nog niet aanwezig.

Ik stel voor om de vergadering te schorsen.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

De vergadering is geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 15.04 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 15.24 uur.*

Mevrouw van Kessel heeft het woord.

Mevrouw Ingrid van Kessel (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het voorliggende kwaliteitsdecreet voegt twee decreten samen : het vroegere kwaliteitsdecreet dat gold voor gezondheidsvoorzieningen en het andere dat gold voor welzijnsvoorzieningen. De CD&V-fractie vindt dit een stap in de goede richting. Vanuit de overheid stimuleren om te werken aan kwaliteit is heel belangrijk en noodzakelijk. In de samenleving en in de industrie kunnen we ons geen sector meer voorstellen waar werken aan kwaliteit niet wordt gestimuleerd. Ik las eergisteren iets over kwaliteitsclubs, kwaliteitscafés en kwaliteitsmanagers. Het is ook nodig dat we in de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen op dezelfde manier iets aan kwaliteit doen.

Het is een goede stap omdat twee decreten worden samengevoegd hoewel de beide sectoren op bepaalde aspecten op een gelijkaardige manier werken, maar ook weer zo verschillend zijn. Ik vind dat die verschillende aanpak in het samengevoegde kwaliteitsdecreet zou moeten kunnen blijven bestaan. Ik haal een voorbeeld aan. Wanneer in de

centra voor geestelijke gezondheidszorg het thema 'werken aan problematisch ontslag' aan bod kwam, gebeurde dat met een meer procesmatige en beschrijvende aanpak, anders dan bijvoorbeeld het werken omtrent een correcte geneesmiddelendistributie in de ziekenhuizen. Die verschillende manieren van aanpak zouden ook met het nieuwe decreet mogelijk moeten blijven. Ik hoop dat in die zin aan uitvoeringsbesluiten wordt gewerkt.

Ik wil twee kanttekeningen maken. Ten eerste is er het feit dat de verplichte kwaliteitscoördinator wegvalt. Ik ben het met u eens dat het hele management en de hele directie doordrongen moeten zijn van het belang van een kwaliteitsbeleid. Toch vind ik het ook een gemis omdat precies die kwaliteitscoördinator de scharnier betekende en het aanspreekpunt was. Onlangs was ik op een studiedag in Nederland waar ik met twee kwaliteitscoördinatoren uit verschillende ziekenhuizen sprak. U zult wellicht zeggen dat mensen in functie het belang van hun functie uiteraard bevestigen, maar ik voelde hen toch goed aan.

Ik begrijp dit enerzijds, maar wil er ook een bedenking bij maken. Ik geef toe dat de kwaliteitscoördinator in het verleden ook niet werd gefinancierd. Is het omdat men niet in middelen wilde voorzien voor die coördinator, dat die verplichting is weggefallen ? Dat is misschien een stoute vraag. Mocht dat zo zijn, dan vind ik dat jammer, maar ik geef toe dat er verschillende zienswijzen mogelijk zijn. Ik wil echter toch betreuren dat die verplichting wegvalt.

Dan is er het niet langer opleggen van verplichte thema's. De voorzieningen worden geresponsabiliseerd. Ze moeten zelf meer kiezen aan welke kwaliteitsthema's ze willen werken. Daar kan ik inkomen, maar er is ook een andere kant van het verhaal. Ik heb een tijdje stage gelopen in een centrum voor geestelijke gezondheidszorg. Een van de verplichte thema's daar was problematisch ontslag. Na een tijdje vroeg ik die mensen aan welk thema ze zelf zouden hebben willen werken voor het toetsen van het kwaliteitsbeleid, mocht dit geen verplicht thema zijn geweest. Ze antwoordden me dat ze het wel eens konden zijn met de keuze van het thema van het problematisch ontslag. Er was dus wel een verplichting, maar met heel veel instemming van de sector.

Een ander voorbeeld dat aangeeft waarom ik het wegvallen van die verplichting jammer vind, zijn de ziekenhuisinfecties. In de commissie hebben we het verslag besproken van het kwaliteitsdecreet inzake de gezondheidsvoorzieningen. Een van de opmer-

van Kessel

kingen luidde dat het verslag zo moeilijk te hantieren was omdat slechts een beperkt aantal ziekenhuizen hebben deelgenomen aan de registratie van deze ziekenhuisinfecties. Bovendien hadden een aantal ziekenhuizen op een eigen manier geregistreerd. Andere ziekenhuizen gebruikten het model aangereikt door het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid voor hun surveillanceprotocols. Het resultaat was dat men eigenlijk geen totaalanalyse meer kon maken van die rapportering. Over die ziekenhuisinfecties hebben we het al herhaaldelijk gehad in de commissie : net daarover maken we ons heel erg zorgen. 700 tot 3.000 mensen zouden sterven ten gevolge van ziekenhuisinfecties. Dat zijn zeer uiteenlopende cijfers. Ik hoop dat er op een of andere manier voor wordt gezorgd dat dit thema blijvend wordt getoetst aan het kwaliteitsbeleid in voorzieningen. Hopelijk ook blijft men heel nauwlettend opvolgen in de rapportering wat er met die thema's gebeurt. Zeker wanneer we het hebben over gezondheids- en welzijnsvoorzieningen die de overheid in belangrijke mate financiert en waar het belang van de patiënt centraal moet staan, moet de overheid enigszins kunnen sturen wanneer het gaat over kwaliteitstoetsing. Men moet dus een aantal thema's blijven vooropstellen, met inspraak van de sector zelf.

Dan was er de vraag welke actie- en verbeterplannen mogelijk zijn na de rapportering. Als de overheid een kwaliteitsdecreet naar voren schuift, dan moet daaraan op de ene of andere wijze gevolg kunnen worden gegeven. De suggesties waren weliswaar beperkt, maar dit had men kunnen uitbouwen voor de toekomst. Hoe kunnen bepaalde zaken op een beter spoor gezet worden ? Bijvoorbeeld in de geneesmiddelendistributie was er een actieplan om tot minder verkeerdestrekken van geneesmiddelen te komen. Een mogelijkheid om fouten te voorkomen, is het globaal medisch dossier. Ook distributiekarren, hoewel dit wat banaal klinkt, waren een van de mogelijkheden. Daarvan vind ik niets meer terug. Dat moet een doelstelling blijven, vind ik.

We krijgen een kwaliteitsdecreet, en dat moet zorgen voor een verbetering van de verzorging van de patiënt, zowel in het ziekenhuis als in de welzijnsvoorzieningen. Het verblijf moet optimaal zijn, en er moet transparantie zijn. Daar gevolg aan geven, betekent echter ook verbeterplannen kunnen opmaken. Ik hoop dat er in de toekomst in die zin wordt gewerkt.

Aanvankelijk stond er in de tekst dat slechts om de 6 jaar een rapport aan het parlement moet worden uitgebracht. Ik begrijp best dat het uitbouwen van een kwaliteitsbeleid en het uitvoeren van een kwaliteitstoetsing enige tijd vragen, maar 6 jaar vond ik echt wel te lang. Het parlement heeft op dit vlak als vertegenwoordiger van het volk een belangrijke taak om na te gaan wat de resultaten zijn van de uitgevaardigde normen. Ik ben blij dat er een amendement is ingediend zodat het nu één keer per regeerperiode moet gebeuren. Concreet is dat om de 5 jaar, wat niet zoveel korter is, maar een parlementaire controle toch meer mogelijk maakt.

In de commissie hebben we het ontwerp van decreet goedgekeurd, en we zullen dat ook in de plenaire vergadering doen. We geloven sterk in kwaliteitssturing van de overheid in de voorzieningen. De ervaring leert dat de vorige kwaliteitsdecreten een enorme stimulans waren voor de voorzieningen en een enorme dynamiek op gang hebben gebracht. Ik hoop dat dit decreet opnieuw een duwtje in de rug zal zijn in de goede richting. Onze fractie zal het in elk geval goedkeuren. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, werken aan de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen is een goede zaak. Kwaliteit en streven naar kwaliteitsverbetering is immers iets waar Vlamingen sterk in zijn. Kwaliteit is zowat ons handelsmerk, en dat is niet louter toevallig. Het voortdurend streven naar kwaliteitsverbetering zit ons als het ware in de genen gebakken en is voor een groot stuk verantwoordelijk voor onze welvaart.

Jammer genoeg blijft de noodzakelijke kwaliteit bij onze Vlaamse politici een beetje achterwege als ze onderhandelen over de staatshervorming. Anders hadden we vandaag over de integrale kwaliteitszorg in de gehele gezondheidszorg kunnen spreken. Dat Wallonië helemaal niet wakker ligt van de best mogelijke zorg tegen de laagst mogelijke prijs, heeft uiteraard alles te maken met het feit dat de Vlamingen toch de rekening blijven betalen. Het bewijst dat er in het zuiden van het land een ander volk woont met een andere cultuur en een andere mentaliteit. Een recent voorbeeld daarvan is het globaal medisch dossier. In Vlaanderen heeft intussen meer dan 40 percent van de patiënten zo'n dossier, in Wallonië amper 14 percent.

Strackx

In Vlaanderen werken aan kwaliteit, en in Wallonië verder aanmodderen zal de transfers in de ziekte-verzekering nog doen toenemen. Op zich is dat geen reden om er niet mee door te gaan, maar we moeten ons daar bij de stemming over dit decreet bewust van zijn. Toen we eind januari 1997 het decreet op de integrale kwaliteitszorg in de verzorgingsvoorzieningen goedkeurden, heb ik daar al op gewezen. Mevrouw Demeester zal het zich ongetwijfeld herinneren. Het argument was toen dat een hogere kwaliteit van de zorg in Vlaanderen onze onderhandelingspositie zou versterken en de eis van een volledige overheveling van de gezondheidszorg kracht zou bijzetten. We weten wat er intussen van geworden is : driewerf niets. Het is heel jammer, maar 7 jaar later staan we nog altijd even ver. Ik heb niet de indruk dat de vlucht vooruit een te volgen strategie is.

Collega's, tot vandaag hadden we twee kwaliteits-decreten, een voor de gezondheidsvoorzieningen en een voor de welzijnsvoorzieningen. Dat dit geen goede zaak was, wisten we in 1997 ook al, en het verheugt ons dan ook dat er vandaag één decreet voorligt dat van toepassing is op alle Vlaamse voorzieningen, op enkele uitzonderingen na. Het nieuwe ontwerp van decreet geeft meer ademruimte aan de voorzieningen, het is eenvoudig in de uitvoering en lijkt op het eerste zicht tot minder administratieve rompslomp te leiden.

Jammer genoeg heeft deze regering de gelegenheid niet aangegrepen om een aantal anomalieën uit het vorige decreet te halen. Ik beperk me tot een pijnpunt waarmee ik het erg moeilijk heb, namelijk de definitie van verantwoorde zorg. Volgens het decreet moet verantwoorde zorg voldoen aan de vereisten van doeltreffendheid, doelmatigheid, continuïteit, maatschappelijke aanvaardbaarheid en gebruikersgerichtheid.

Onder doelmatigheid wordt verstaan : de afweging van de baten ten opzichte van de kosten die moeten worden gemaakt om de baten te realiseren. Het gaat met andere woorden over rendement. Deze omschrijving vindt ongetwijfeld zijn oorsprong in het feit dat het begrip integrale kwaliteitszorg ontstaan is in de industrie. In de gezondheidszorg wordt echter met mensen gewerkt. In deze sector denken in termen van rendement, doet bij alle betrokkenen de rillingen over de rug lopen, zowel bij de patiënten als bij de zorgverstrekkers. Het principe van 'tijd is geld' kan in de zorgsector leiden tot mensonwaardige toestanden. Een verpleegkundige in een verzorgingsinstelling vertelde mij dat ze wel-

geteld 5 minuten tijd krijgt om een demente bejaarde eten te geven. Lukt het niet op die tijd, dan is dat jammer.

Dan is er ook de maatschappelijke aanvaardbaarheid. Maatschappelijke aanvaardbaarheid van zorg neerschrijven in een decreet is een bijzonder gevaarlijk precedent, want die aanvaardbaarheid is een zeer rekbaar en juridisch ondefinieerbaar begrip. De interpretatie ervan zal onvermijdelijk aanleiding geven tot grote problemen op ethisch, deontologisch en juridisch vlak. De toepassing ervan dreigt tot onaanvaardbare toestanden te leiden. De voorziening zal immers moeten nagaan of de voorgestelde zorg wordt aanvaard door de maatschappelijke omgeving van de gebruiker en door de ruimere maatschappij. Daarenboven is maatschappelijke aanvaardbaarheid een evoluerend begrip dat sterk wordt bepaald door de financiële middelen die voorhanden zijn. Wie zegt dat wat vandaag maatschappelijk aanvaardbaar is, dat morgen nog zal zijn ?

Ik kan mij onmogelijk neerleggen bij de gedachte dat we ooit, zoals we nu doen als we met onze oude auto naar de hersteller gaan en vragen : 'Is mijn auto deze kosten nog wel waard ?', de gelijkaardige vraag moeten stellen : 'Is onze bompa deze kosten nog wel waard ? Is het maatschappelijk nog wel aanvaardbaar om aan een mens die economisch niet meer rendabel is en die wellicht nog maar enkele jaren te leven heeft, nog zoveel geld uit te geven ?'

Is het maatschappelijk aanvaardbaar een 85-jarige een coronaire overbrugging te geven, of aan een 80-jarige of een 75-jarige ? Waar ligt de grens van de maatschappelijke aanvaardbaarheid en wie zal ze bepalen ? Zal het in de toekomst nog maatschappelijk aanvaardbaar worden geacht om een kettingroker met gemeenschapsgeld te behandelen voor longkanker ? Zo zijn er tal van voorbeelden aan te halen.

Ongetwijfeld kunnen we daarover een boeiend ethisch debat voeren, maar het is een grove fout om dit principe in een decreet neer te schrijven. Het leidt ons immers rechtstreeks naar een gezondheidszorg die enkel nog denkt in termen van rendabiliteit. Voor een dergelijke gezondheidszorg van koele cijferaars zonder hart, bedank ik feestelijk. Alle patiënten hebben het recht op de best mogelijke zorg, ongeacht hun leeftijd, hun economische rendabiliteit of hun maatschappelijke situatie. Dat is altijd de uitgangspositie van onze gezondheidszorg geweest en dat moet ook zo blijven. Mijn fractie zal het voorliggend ontwerp van de-

Strackx

creet dan ook niet goedkeuren. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Helsen heeft het woord.

De heer Koen Helsen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, in tegenstelling tot de vorige sprekers ondersteun ik dit ontwerp van decreet wel. Bij de vorige Vlaamse regering was het kwaliteitslandschap tussen de welzijns- en verzorgingsinstellingen verdeeld over twee verschillende decreten. Het is de bedoeling om verder te bouwen op de bestaande kwaliteitsdecreten, alleen zal er nu éénzelfde regelgeving gelden. Bij deze regelgeving zal de instelling zelf verantwoordelijk zijn voor haar eigen kwaliteitsmanagement en dat zelf kunnen evalueren zonder betutteling van de overheid. De Vlaamse regering kan wel vereisten opleggen door per sector een lijst op te stellen van maatschappelijk waardevolle en te respecteren aspecten.

De overheid houdt toezicht op de kwaliteit en op de naleving van het ontwerp van decreet. Een instelling of voorziening is niet alleen verplicht om te voldoen aan de erkenningsnormen, maar ook aan de eisen van het ontwerp van decreet om haar erkenning te behouden. Onvoldoende kwaliteit kan worden bestraft met de sancties bepaald in de artikelen 9 en 10. Een instelling kan bijvoorbeeld worden verplicht om zich in regel te stellen of kan administratieve boetes krijgen. De overheid wil niet betuttelen, maar creëert een stok achter de deur. Ze kan eventueel ingrijpen.

De overheid zou net zo goed moeten kunnen beloven als een voorziening een aantal doelstellingen haalt. Dit ontbreekt in dit ontwerp van decreet, we kunnen dat in de toekomst misschien inbouwen. We zouden kunnen werken met target payments. De overheid kan kwaliteitsvereisten toevoegen aan het kwaliteitshandboek, maar op termijn moet er een doorzichtig, meetbaar, aantoonbaar en open kwaliteitsbeleid komen, waarin de gebruiker van de zorgen een centrale rol krijgt via overleg en samenwerking.

De openbaarheid van rapport over kwaliteitsbeleid speelt hierin een belangrijke rol. Kwaliteitsinspanningen zoals minder fouten en complicaties moeten hierdoor meer aandacht krijgen. De toekomst zal uitwijzen of dat ook werkelijk het geval is. De grootste uitdaging bestaat erin om op een efficiënte manier te blijven investeren in gezondheidsinstellingen en de kwaliteit ervan te evalueren. Be-

taalbare kwaliteit is de norm en daarom geven wij onze steun aan dit ontwerp van decreet. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wil graag beginnen met een omschrijving van wat kwaliteitszorg zou kunnen zijn. Het is een definitie van het Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg : '... het plezier van goede dingen te maken, het plezier van dingen op een goede manier te maken, het plezier van goede resultaten te behalen, het plezier van goede dingen te geven en te krijgen'. Als dat een definitie kan zijn van kwaliteitszorg en we kunnen dat bereiken met dit ontwerp van decreet, dan zijn we bijzonder goed bezig.

Momenteel stellen de voorzieningen nieuwe eisen aan de werknemers : flexibiliteit, beschikbaarheid en dergelijke. De werknemer stelt eveneens zijn eisen. Hij wil meer dan alleen maar naar zijn werk gaan en zijn functie uitvoeren. Ze willen openheid en democratische besluitvorming, geen achterdeurpolitiek. Ze willen gehoord worden en hun bijdrage kunnen leveren. De doelstelling van dit ontwerp van kwaliteitsdecreet is om in de Vlaamse zorgvoorzieningen op die wijze aan kwaliteitsbewaking te doen en om verantwoorde zorg aan te bieden. Daartoe zal een kwaliteitsbeleid en een systeem van kwaliteitsmanagement worden uitgewerkt in elke voorziening.

Nieuw in dit ontwerp van decreet is dat de voorzieningen een zelfevaluatie zullen maken. Op die manier kan kwaliteitsvolle zorg een win-winsituatie zijn voor de gebruikers en voor de medewerkers, en dus ook voor heel de samenleving.

In 1997 hebben we twee kwaliteitsdecreten goedgekeurd. In het decreet over de gezondheidsvoorzieningen werd een top-downbenadering toegepast. In het kwaliteitsdecreet welzijn werd er een bottom-upwerkwijze toegepast. Ik weet niet of die werkwijzen iets zeggen over de persoonlijkheid van de twee architecten van die decreten. Met die twee decreten is er in elk geval heel veel in gang gezet. Het is een goede zaak geweest voor de welzijns- en de gezondheidsvoorzieningen. Er is een start gemaakt met een degelijk kwaliteitsbeleid. De architecten, mevrouw Demeester en de heer Martens, hebben daar zeker hun steentje toe bijgedragen.

Van Den Heuvel

Nu is het nodig dat we tot één decreet komen, waarin op dezelfde manier wordt gewerkt aan de kwaliteit van zowel de gezondheids- als de welzijnsvoorzieningen. Het is een goede zaak dat de sancties worden genuanceerd. Vroeger werden de erkenningen ingetrokken, wat een zware sanctiëring is. Nu zijn ook administratieve boetes mogelijk.

Naast dit ontwerp van decreet zal men ook een centrum voor kwaliteitszorg kunnen oprichten. Dat is een goede zaak omdat dat centrum ondersteuning kan bieden aan de voorzieningen en omdat de administratie dan een onderscheid kan maken tussen de ondersteuning en de inspectie van de voorzieningen.

Dit ontwerp van decreet kwaliteitszorg is een voorbeeld van deregulering. Twee decreten worden in één decreet opgenomen. Het zal ervoor zorgen dat er in de toekomst op een kwaliteitsvolle manier kan worden gewerkt. Onze fractie zal dit ontwerp van decreet goedkeuren.

De voorzitter : De heer Van Duppen heeft het woord.

De heer Jan Van Duppen : Mijnheer de voorzitter, we vinden die samenvoeging van twee decreten een goede zaak. Het is echter niet alleenzalgmakend. Het biedt wel meer mogelijkheden op het veld.

Mijnheer Strackx, de illusie die u hebt geformuleerd inzake de verantwoorde zorg, is een pijnlijke illusie. De kern van de zaak is niet of we onze opa laten 'reviseren', maar of onze opa nog wel 'gereviseerd' wil worden. Welke kwaliteitseisen stellen we daarvoor ?

De voorzitter : Minister Byttebier heeft het woord.

Minister Adelheid Byttebier : Ik ben verheugd over de steun van bijna alle fracties voor dit ontwerp van decreet. Het is een uitvoering van het regeerakkoord. Het regeerakkoord vraagt een sectoroverschrijdend kwaliteitsbeleid in de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen. Bij deze gebeurt dat ook.

We hebben de sterke punten uit de vorige decreten in dit ontwerp van decreet gevaloriseerd en er een aantal actuele aandachtspunten aan toegevoegd. Zo krijgt de gebruiker een centrale plaats.

Sommigen onder u hebben het gehad over het aantoonbaar zijn van de kwaliteit, over het kunnen inzien van evaluatierapporten, enzovoort. Een ander aspect is het multidisciplinair werken. Er zijn vragen gesteld over de afschaffing van de kwaliteitscoördinator. In de commissie hebben we beslist dat er een permanente kwaliteitsbewaking moet zijn. Of dat nu moet gebeuren door een kwaliteitscoördinator of een kwaliteitsmanager, of voor de kleinere voorzieningen door de directie zelf, moet door de voorzieningen zelf worden beoordeeld. Hoewel dit ontwerp van decreet heel wat vrijheid geeft, dient de kwaliteit echter steeds bewaakt te worden.

Wat de te kiezen thema's betreft, hebben we reeds de eerste stappen gezet om ze te definiëren. In de gezondheidszorg zal dat een pakket zijn van een tiental thema's waaronder de problematiek van de ziekenhuisinfecties, de valongelukken, enzovoort.

Op dit ogenblik worden die thema's in sets van ratio's gedefinieerd, samen met de sector. Een voorziening zal voor het komende jaar of voor de komende twee jaar zelf kunnen kiezen wat het centraal kwaliteitsthema zal zijn. Het is een vrijheid maar geen vrijblijvendheid.

Wat de controle door de overheid betreft, wordt ook die echt georganiseerd. We stappen daarbij van de formule waarbij een voorziening na de controle al dan niet een erkenning krijgt. Het systeem wordt minder radicaal. Het gaat veeleer om een sturing. Inspectiebezoeken worden eigenlijk visitaties. We gaan ervan uit dat elke dienst zelf kwaliteit wil leveren. Het proces om die kwaliteit te garanderen, zal mee door de overheid worden bewaakt.

Ik ben zeer blij met de steun vanuit het parlement. Nu is het nog een kwestie om dat ontwerp van decreet om te zetten in uitvoeringsbesluiten. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Voorzitter

HOOFDSTUK II

HOOFDSTUK I

Missie

Algemene bepalingen

Artikel 3

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° voorziening : een organisatie die erkend is door de Vlaamse Gemeenschap en die activiteiten uitoefent op het domein van de zorgverstrekking, de gezondheidsopvoeding, de preventieve gezondheidszorg, het gezin, het maatschappelijk welzijn, het onthaal en de integratie van inwijkelingen, de personen met een handicap, de bejaarden, de jeugdbescherming, en de sociale hulpverlening aan gedetineerden met het oog op hun sociale reïntegratie, bedoeld in artikel 5, § 1, I en II, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, met uitzondering van organisaties die activiteiten uitoefenen op het domein van het medisch verantwoord sporten en centra voor leerlingenbegeleiding ;

2° zorg : zorg-, dienst- of hulpverlening, verstrekt door een voorziening ;

3° gebruiker : een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die, al dan niet vrijwillig, een beroep doet op een voorziening ;

4° sector : een domein als bedoeld in 1° of een onderdeel ervan.

– *Aangenomen.*

§ 1. Onverminderd de naleving van de erkenningsnormen die op haar van toepassing zijn, is een voorziening, overeenkomstig haar opdracht, verplicht aan iedere gebruiker verantwoorde zorg te verstrekken, zonder onderscheid van leeftijd of geslacht, van ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging, van ras of geaardheid en zonder onderscheid van de vermogenstoestand van de betrokkene.

§ 2. De verantwoorde zorg, bedoeld in § 1, voldoet aan de vereisten van doeltreffendheid, doelmatigheid, continuïteit, maatschappelijke aanvaardbaarheid en gebruikersgerichtheid. Bij het verstrekken van die zorg zijn respect voor de menselijke waardigheid en diversiteit, de bejegening, de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en het zelfbeschikkingsrecht, de klachtenbemiddeling en -behandeling, de informatie aan en de inspraak van de gebruiker en iedere belanghebbende uit zijn leefomgeving gewaarborgd.

§ 3. Voorzieningen en gebruikers hebben elk een aandeel in de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van de zorg, onverminderd de verantwoordelijkheid van de overheid.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Intern kwaliteitsbeleid

Artikel 4

Elke voorziening doet aan kwaliteitszorg, gericht op verantwoorde zorg als bedoeld in artikel 3. Kwaliteitszorg is dat deel van de managementfunctie dat bepalend is voor het vaststellen en uitvoeren van het kwaliteitsbeleid, bedoeld in artikel 5, § 1. Voor het uitvoeren van het kwaliteitsbeleid zijn een kwaliteitsmanagementsysteem als bedoeld in artikel 5, § 2, en een zelfevaluatie als bedoeld in artikel 5, § 3, nodig.

– *Aangenomen.*

Voorzitter– *Aangenomen.***Artikel 5**

§ 1. Het kwaliteitsbeleid omvat de intenties van een voorziening met betrekking tot kwaliteit en wegen daar naartoe, formeel uitgedrukt in een verklaring van het management. Het kwaliteitsbeleid dient in overeenstemming te zijn met het algemeen beleid van de voorziening en moet een basis leggen voor formulering van de kwaliteitsdoelstellingen. Het steunt op de deelname van alle medewerkers en streeft naar voordelen voor de gebruikers, de medewerkers, de voorziening en de samenleving. Het kwaliteitsbeleid bestaat uit ten minste een missie, een visie, doelstellingen en een strategie.

§ 2. Het kwaliteitsmanagementsysteem is nodig voor de vaststelling en uitwerking van het kwaliteitsbeleid en de kwaliteitsdoelstellingen en om die doelstellingen vervolgens te bereiken. Het systeem bestaat uit de organisatorische structuur, bevoegdheden, verantwoordelijkheden, procedures en processen.

§ 3. Een zelfevaluatie is een systematische evaluatie van de processen, structuren en resultaten van de voorziening en wordt door de voorziening zelf verwezenlijkt. De voorziening toont door middel van een zelfevaluatie aan hoe ze haar processen, structuren en resultaten bewaakt, beheerst en voortdurend verbetert.

In deze zelfevaluatie toont de voorziening minimaal aan :

- 1° hoe ze op systematische wijze gegevens verzamelt en registreert over de kwaliteit van de zorg ;
- 2° hoe ze de gegevens, bedoeld in 1°, aanwendt om kwaliteitsdoelstellingen te formuleren ;
- 3° welk stappenplan met tijdspad ze opstelt om de doelstellingen, bedoeld in 2°, te bereiken ;
- 4° hoe en met welke frequentie ze evalueert of de doelstellingen bereikt zijn ;
- 5° welke stappen ze onderneemt indien een doelstelling niet bereikt is.

§ 4. Het kwaliteitsbeleid, het kwaliteitsmanagementsysteem en de zelfevaluatie krijgen gestalte in een kwaliteitshandboek, dat bekrachtigd wordt door de hoogste leiding binnen de voorziening.

Artikel 6

§ 1. Per sector kan de Vlaamse regering vereisten opleggen met betrekking tot het kwaliteitshandboek, bedoeld in artikel 5, § 4.

§ 2. Per sector kan de Vlaamse regering een lijst opstellen van aspecten van zorg die een bijzondere maatschappelijke waarde hebben. In dat geval bepaalt de Vlaamse regering :

- 1° de wijze waarop de voorzieningen met betrekking tot die aspecten van zorg systematisch gegevens verzamelen, registreren en ter beschikking stellen, onverminderd de toepassing van de wetgeving tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten aanzien van de verwerking van persoonsgegevens ;
- 2° het minimum aantal aspecten van zorg uit de door haar opgestelde lijst, die de voorzieningen in de zelfevaluatie moet opnemen.

§ 3. De vereisten, bedoeld in § 1, alsook de lijst van aspecten van zorg, de wijze van verzamelen, registreren en ter beschikking stellen van gegevens en het minimum aantal in de zelfevaluatie op te nemen aspecten van zorg, bedoeld in § 2, kunnen enkel na overleg met de betrokken sectoren worden bepaald. Daarbij wordt er rekening gehouden met de aard en de grootte van de voorzieningen.

– *Aangenomen.***HOOFDSTUK IV****Toezicht en evaluatie****Artikel 7**

§ 1. De Vlaamse regering organiseert het toezicht op de naleving van de bepalingen van dit decreet en van de besluiten die krachtens dit decreet zijn genomen.

Een voorziening stelt aan de Vlaamse regering alle gegevens ter beschikking die voor het toezicht noodzakelijk zijn. Ze staat de gemachtigden van de Vlaamse regering toe ter plaatse de kwaliteit van

Voorzitter

de zorg en de kwaliteitszorg te evalueren en alle stappen te ondernemen die daarvoor nodig zijn.

Met het oog op het toezicht en de evaluatie, bedoeld in het eerste en het tweede lid, kan de Vlaamse regering per sector bepalen welke gegevens de voorzieningen dienen te verzamelen en te registreren en op welke wijze ze die gegevens verzamelen, registreren en ter beschikking stellen, onverminderd de toepassing van de wetgeving tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten aanzien van de verwerking van persoonsgegevens.

§ 2. De evaluatie, bedoeld in § 1, tweede lid, is een beoordeling die op basis van stukken en op een objectiverende wijze bepaalt in welke mate de voorziening de kwaliteit van de zorg waarborgt ten aanzien van geëxpliciteerde vereisten. Elke evaluatie resulteert in een evaluatierapport. Dat evaluatierapport moet op actieve wijze aan de inrichtende macht, de medewerkers en de gebruikers van de voorziening bekend gemaakt worden.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

De Vlaamse regering informeert eenmaal per legislatuur het Vlaams Parlement door middel van een verslag over de kwaliteit van de zorg die door de voorzieningen wordt verstrekt. Dat verslag bevat een samenvatting van de evaluatierapporten, bedoeld in artikel 7, § 2, en een globale evaluatie van de kwaliteitszorg van de voorzieningen.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V**Sancties****Artikel 9**

Onverminderd de toepassing van de erkenningsnormen, kan een erkenning enkel worden behouden of verlengd, als de voorziening voldoet aan de bepalingen van dit decreet en van de besluiten die krachtens dit decreet zijn genomen.

De Vlaamse regering kan per sector bepalen dat, indien een voorziening niet aan de in het eerste lid bedoelde bepalingen voldoet, de erkenning niettemin kan worden behouden of verlengd voor een door haar te bepalen maximumtermijn, op voorwaarde dat de voorziening zich ertoe verbindt om binnen die termijn aan de bepalingen te voldoen. Voor het bepalen van de maximumtermijn kan de Vlaamse regering rekening houden met de aard van de voorziening.

– *Aangenomen.*

Artikel 10

§ 1. Onverminderd de toepassing van artikel 9 kan aan een voorziening die niet voldoet aan de bepalingen van dit decreet en van de besluiten die krachtens dit decreet zijn genomen, een administratieve geldboete van 100 tot 100.000 euro worden opgelegd.

Het bedrag van de opgelegde administratieve geldboete wordt vastgesteld met inachtneming van het aantal en de ernst van de inbreuken op die bepalingen.

Een administratieve geldboete kan slechts aan een voorziening worden opgelegd nadat :

- 1° de voorziening werd aangemaand om zich binnen een bepaalde termijn aan de niet-nageleefde bepalingen te conformeren ;
- 2° de voorziening zich binnen de bepaalde termijn niet aan die bepalingen heeft geconformeerd ;
- 3° de voorziening de gelegenheid heeft gehad om te worden gehoord.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor het opleggen en het betalen van de administratieve geldboete. Ze wijst de ambtenaren aan die de geldboete kunnen opleggen.

§ 2. Indien een voorziening de opgelegde administratieve geldboete niet tijdig betaalt, wordt de geldboete bij dwangbevel ingevorderd. De Vlaamse regering wijst de ambtenaren aan die een dwangbevel kunnen geven en uitvoerbaar verklaren. Een dwangbevel wordt betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling.

§ 3. De vordering tot voldoening van de administratieve geldboete verjaart na verloop van vijf

Voorzitter

jaar, te rekenen vanaf de dag waarop ze is ontstaan. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, bepaald in artikel 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

De Vlaamse regering kan aan een voorziening verplichtingen opleggen met het oog op het voldoen, binnen de bepaalde termijn, bedoeld in artikel 9, tweede lid, en artikel 10, § 1, derde lid, 1° en 2°, aan de bepalingen van dit decreet en van de besluiten die krachtens dit decreet zijn genomen.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VI**Opheffings- en overgangsbepalingen****Artikel 12**

§ 1. De volgende regelgeving wordt opgeheven :

1° het decreet van 25 februari 1997 betreffende de integrale kwaliteitszorg in de verzorgingsvoorzieningen ;

2° het decreet van 29 april 1997 inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen, gewijzigd bij het decreet van 22 december 1999.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de maatregelen die nodig zijn om de overgang van de in § 1 vermelde decreten naar dit decreet op een coherente manier te laten verlopen.

§ 3. De uitvoeringsbesluiten van de in § 1 vermelde decreten blijven van kracht totdat ze opgeheven worden. Voor de toepassing van artikelen 7, 9, 10 en 11 worden ze gelijkgesteld met besluiten die krachtens dit decreet zijn genomen.

– *Aangenomen.*

Artikel 13

In afwijking van artikel 9 kan de erkenning van een voorziening die activiteiten uitoefent op het domein van het gezin, het maatschappelijk welzijn, het onthaal en de integratie van inwijkelingen, de personen met een handicap, de bejaarden, de jeugdbescherming of de sociale hulpverlening aan gedetineerden met het oog op hun sociale reïntegratie, bedoeld in artikel 5, § 1, II, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, en die niet voldoet aan de bepalingen van dit decreet en de besluiten die krachtens dit decreet zijn genomen, behouden blijven of verlengd worden zolang de termijn, bedoeld in artikel 7, § 2, van het decreet van 29 april 1997 inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen, niet is verstreken. Tot zolang kunnen ten aanzien van die voorzieningen artikelen 10 en 11 niet worden toegepast.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VII**Slotbepaling****Artikel 14**

De Vlaamse regering bepaalt per sector de datum waarop dit decreet in werking treedt.

Geen opmerkingen ?

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Ik stel voor om de vergadering te schorsen tot de minister-president hier aanwezig is.

Voorzitter

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

De vergadering is geschorst.

- *De vergadering wordt geschorst om 15.57 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 16.18 uur.*

ACTUALITEITSDEBAT**Actualiteitsdebat over de herstructurering bij Ford Genk**

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het actualiteitsdebat over de herstructurering bij Ford Genk.

De bespreking is geopend.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik ben blij dat de minister-president gevraagd heeft zelf toelichting te mogen geven in het parlement. Na de aankondiging van Ford Europa is de situatie wel heel bijzonder. Ze is bijzonder voor Ford Genk en alle betrokken werknemers, ze is bijzonder voor de hele automobielsector. De hele Limburgse samenleving zal de weerslag ondervinden. Ze is ook voor heel Vlaanderen belangrijk. In het korte tijdsbestek dat ons vandaag is toegemeten, zal ik het over die impact hebben.

Mijnheer de minister-president, het kan snel gaan. Twee weken geleden hebt u hier tijdens de Septemberverklaring gezegd dat grote delen van de wereld al 3 jaar worstelen met een economische recessie, de hevigste sinds het begin van de jaren tachtig. In vergelijking met de ons omringende landen, zei u, doet Vlaanderen het niet zo slecht.

Vandaag is er een lichte crisissfeer. De genomen maatregel maakt duidelijk dat het om meer dan een conjunctureel verschijnsel gaat en dat we worden geconfronteerd met de structurele zwaktes van de Vlaamse economie. Dit noopt ons tot een proactief en snel optreden. We kunnen niet wachten tot de parlementsverkiezingen en de vorming van de volgende regering.

Ik hou mijn toespraak met de gepaste bescheidenheid. Politiek en economie staan in een ietwat dubbelzinnige houding ten opzichte van elkaar. Als burgemeester, parlamentslid of minister hebben we allemaal wel eens gepocht met de goede resultaten van de Vlaamse economie. We hebben het dan over een substantiële stijging van de export. Als het slecht gaat, verwijzen we naar de economische wetmatigheden, naar de globalisering, naar de Europese Muntunie, die een globale aanpak voorstaat, enzovoort.

We kunnen twee houdingen aannemen ten opzichte van de Europese ontwikkelingen. We kunnen aanvaarden dat de markt alles zal bepalen en alles wel zal oplossen. In die benadering moet de overheid zich niet te veel met de economie bemoeien. Dat is het extreem liberaal principe.

We kunnen ook kiezen voor een andere optie. Op het moment dat een echt monetair beleid ons niet meer is gegund en de globalisering steeds meer om zich heen grijpt, zouden we daar waar mogelijk zorgvuldiger dan in het verleden de maatschappelijke elementen van ons bestel moeten bespelen. Dit vereist een langetermijnstrategie en structurele maatregelen. Dit houdt in dat we het menselijk kapitaal goed verzorgen via onderwijs en permanente vorming, dat het wetenschappelijk onderzoek en het innovatiebeleid voorop moet worden geplaatst.

Mijnheer de minister-president, ik kan eigenlijk bijna letterlijk citeren uit hetgeen u hebt gezegd tijdens de Septemberverklaring. U had het over lastenverlaging, over administratieve vereenvoudiging. Die ronkende titels die we jaarlijks horen bij de opening van het parlementair jaar zijn echter onvoldoende. Dit beleid moet dag na dag worden opgebouwd. Het vereist slagkracht en daadkracht. Daaraan ontbreekt het ons vandaag toch wel.

De situatie van Ford is bekend. CD&V is wel geschrokken over de wijze waarop het kapitalistisch systeem in zijn vrij scherpe vorm alle menselijke waardigheid overboord durft te gooien. De manier waarop de directie haar beslissing heeft megedeeld, haar afwezigheid om duidelijkheid te scheppen, waardoor de sfeer alsmaar grimmiger wordt, is onaanvaardbaar.

Ik zie hoe de VDAB en lokale werkwinkels worden overrompeld door mensen die op zoek zijn naar werk- en inkomenszekerheid op korte termijn. Dat zijn geen 3.000 mensen, maar meer dan 9.000 mensen, plus al diegenen die in de toeleveringsbedrijven werken. Er zijn bedrijven in mijn gemeente waarvan de productie voor 70 percent

Sauwens

afhankelijk is van Ford Genk. De weerslag van deze beslissing zal zonder overdrijven dubbel zoveel mensen raken als nu wordt gezegd. We zitten in een scenario dat te vergelijken is met de sluiting van het oostelijk bekken in de mijnsector in de jaren tachtig.

Er heerst absolute onzekerheid. Om menselijke redenen moet er zo snel mogelijk duidelijkheid komen. Mijnheer de minister-president, kunt u duidelijkheid verschaffen over het gesprek van begin 2002 met de directie ? Wat is er nadien gebeurd ? Is er overleg gepleegd met de federale regering ? Reeds in juni schreef een Franstalige krant dat Ford Genk zou worden gesloten. Hebt u over de problemen overleg gepleegd binnen de Vlaamse regering ? Zijn daar verslagen van ? Op welke wijze heeft deze regering dit dossier aangepakt ?

Aan de stakeholders aan de poorten van Ford Genk hoorde ik iemand het volgende zeggen : 'In het Wallonië van Di Rupo en de PS zou dit nooit gebeuren. Het lobbywerk, de rechtstreekse contacten zouden dit vermeden hebben.' Voor ons is belangrijk op welke manier de Vlaamse regering deze belangrijke ontwikkelingen ter harte heeft genomen en neemt. De regering moet de ambitie hebben de hoeder te zijn van het algemeen Vlaams belang. Wat is er gebeurd met de afspraken die begin 2002 zijn gemaakt rond bijvoorbeeld fiscale maatregelen voor ploegenarbeid ? We willen duidelijkheid.

Ik ben gaan grasduinen in de verslagen van dit parlement. Bij een ondervraging op 26 juni heeft minister Ceysens gezegd dat uit informele contacten was gebleken dat de geplande productievermindering bij Ford Genk tijdelijk was en geen weerslag had op het investeringsproject. De minister beloofde overleg met de directie van Ford. Op 27 juni heeft ze de directie ontvangen. Daarover zegt de minister : 'De directie heeft me verzekerd dat het investeringsplan zou worden uitgevoerd. Ondanks alle geruchten heeft Ford Genk nooit formeel gezegd dat de geplande investeringen niet zouden doorgaan.' Op de vraag of ze contacten had gehad met de Europese directie, antwoordde ze : 'Als ik de directie van Ford Genk ontvang, ga ik ervan uit dat die gemandateerd is.'

Dit is bijzonder merkwaardig als het klopt dat voormalig minister Gabriels en enkele toppolitici begin 2002 al wisten dat Ford Genk het zwakke broertje was. Sommigen beweren zelfs dat de postjeswissel binnen de regering het gevolg was van het

feit dat dit stond te gebeuren. Er lag geen pasklaar antwoord op tafel voor dit probleem.

De werknemers zijn voldoende georganiseerd om zelf hun strategie te bepalen. Mijnheer de minister-president, ze hebben contact met u gezocht. Kunt u zeggen welke stappen u zult ondernemen ? Op welke manier zal de Vlaamse regering ernaar streven om de besprekingen rond afvloeiingen en sociale begeleiding rechtstreeks te koppelen aan de zekerheid over het voortbestaan van Ford Genk, met daaraan gekoppeld een beslissing over de productie van de nieuwe Mondeo ? CD&V blijft vechten voor het voortbestaan van Ford en het behoud van 6.000 jobs. We willen daarover een overleg op lokaal, provinciaal en nationaal vlak.

De politiek heeft terzake een opdracht. Zelfs als er voor die 3.000 een oplossing wordt gevonden, via het brugpensioen en dergelijke, blijft er een reuzegroot probleem. De autoassemblage is voor Vlaanderen bijzonder belangrijk. In 2001 stelde de sector 26.000 personen tewerk, waarvan 20.000 in Vlaanderen. In 1991 waren er dat nog 41.000. Dat heeft ten dele te maken met de uitbesteding. De automobielsector in ruime zin, inclusief de productie van bedrijfsvoertuigen en de toeleveringsbedrijven, stelde 50.000 mensen tewerk. Dat is goed voor 10 percent van de werkgelegenheid in de Vlaamse industrie. Een kwart van de industriële tewerkstelling van Limburg is voor rekening van de transportmiddelensector. De automobielsector is een sleutelsector van onze Vlaamse economie. Dat blijkt ook uit de handelsbalans en de exportcijfers.

We stellen vast dat het verlies aan banen in de sector in Vlaanderen groter is dan in de rest van Europa. De autoassemblage is arbeidsintensief. De personeelskosten nemen 70 percent van de toegevoegde waarde van de assemblage voor hun rekening. In geen enkele andere sector is het loonaandeel zo groot als bij ons. Uit een enquête van Agoria blijkt dat in 2001 de uurloonkost in Duitsland 12 percent hoger lag dan bij ons, maar in Frankrijk 25 percent lager, in Spanje 35 percent lager en in de voormalige Oostbloklanden zelfs 85 percent lager. Ondertussen stijgen de lonen in Duitsland minder sterk dan hier. De productiviteit of de loonkost per eenheid product is een cruciaal element. In januari 2002 kon men in de pers lezen dat de loonkost per eenheid product in Saarlouis 20 percent hoger zou liggen dan in Genk. Is dat juist ? Het is jammer dat de regering-Verhofstadt I de verlaging van de patronale bijdragen voor de sociale zekerheid niet heeft doorgevoerd, ondanks haar belofte terzake. En het is jammer dat de Vlaamse regering niets

Sauwens

heeft kunnen ondernemen om de loonkosten substantieel te verlagen.

Het probleem is niet conjunctureel maar structureel van aard. Het kan zich morgen ook voordoen in Gent, Antwerpen of elders in Vlaanderen.

Ik wil nog even wijzen op de problemen die zich momenteel in Limburg voordoen. In Limburg bedraagt de tewerkstelling in de industrie 26,8 procent. Tussen 2001 en 2003 is de werkloosheid met 35 procent gestegen. In de rest van Vlaanderen bedraagt deze stijging slechts 26 procent. In de rest van Vlaanderen is de tewerkstelling in de industrie 22 procent.

Ik ben geen onheilsprofeet. Ik wil hier enkel de hedendaagse realiteit schetsen. Het Limburgs economisch weefsel volstaat niet om deze slag op te vangen. In Vlaams-Brabant is de sluiting van Renault Vilvoorde, onder meer door middel van een aantal overheidsmaatregelen, gelukkig wel opgevangen. We moeten evenwel beseffen dat we eigenlijk geen alternatief hebben. Op korte termijn zullen alle betrokkenen weer een Limburgs actieplan moeten ontwikkelen.

Mijnheer de minister-president, beseft u deze noodzaak ? Zal het Limburgs platform op een of andere manier met de door u ontwikkelde Vlaamse task force samenwerken ?

Ik zou iedereen overigens willen vragen om het fenomeen van de desindustrialisering zeker niet te banaliseren. CD&V weigert alleszins om de Vlaamse industrie verder te laten afbouwen. We moeten deze jobs resoluut verdedigen. Dit is voor onze samenleving van groot belang. In eerste instantie gaat het hier om een hoog aantal lagergeschoolde arbeidskrachten. In tweede instantie zijn die jobs van cruciaal belang voor onze handelsbalans, voor onze welvaart en voor ons welzijn.

Wij willen de Vlaamse industrie absoluut overeind houden. Dit betekent dat we op korte termijn met de federale regering een aantal afspraken over lastenverlagingen en over het verbeteren van het ondernemingsklimaat moeten maken. Veel meer dan tot op heden is gebeurd, moeten we, samen met de EU, actie ondernemen om de ontwikkelingen die zich aandienen op te vangen. Eenvoudige, goedbedoelde voluntaristische beweringen en toespraken of gratis concerten zullen niet volstaan. Deze situatie vraagt om een krachtig beleid.

CD&V wil hier op alle niveaus volop aan meewerken. We moeten ons echter positief en opbouwend opstellen. We mogen niet doen alsof er niets aan de hand is. De situatie is, vooral in de provincie Limburg, bijzonder ernstig. De gebeurtenissen bij Ford Genk wijzen evenwel op een groeiende structurele verzwakking van de Vlaamse economie. (*Applaus bij CD&V en AGALEV*)

De voorzitter : De heer Sols heeft het woord.

De heer Guy Sols (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik zou mijn toespraak willen aanvatten met een herhaling van een van de standpunten die de heer Sauwens daarnet naar voren heeft gebracht. We moeten in verband met dit dossier namelijk enige bescheidenheid aan de dag leggen. We weten allemaal dat politieke beslissingen in een vrijemarkteconomie een beperkte invloed op de economische realiteit hebben. Ik veronderstel dat iedereen die vaststelling kan onderschrijven.

Dit betekent uiteraard niet dat de politiek niets kan doen of geen verantwoordelijkheid draagt. De politiek kan een sociaal gunstig klimaat bevorderen, overleg tussen werkgevers en werknemers mogelijk maken, voor sociale rust zorgen, flankerende maatregelen treffen, voor bedrijfsruimtes zorgen, de administratieve druk verlagen en ervoor zorgen dat de fiscaliteit de ondernemingen toelaat zich verder te ontwikkelen. De politiek kan bovendien investerings- of expansiesteun toekennen en onze bedrijven rechtstreekse financiële injecties verspreken.

Dit dossier mag voor politici geen aanleiding vormen om aan politiek opbod te doen. We mogen hier geen show van maken. De werknemers van Ford Genk verdienen beter. We moeten ons in alle openheid en sereniteit uitspreken over de maatregelen die we zullen moeten nemen. We moeten elkaar in de ogen durven te kijken en ons samen achter bepaalde beslissingen scharen. We moeten onze verantwoordelijkheid opnemen.

De Vlaamse regering heeft in dit dossier gedaan wat ze moest doen. In januari 2002 heeft de Vlaamse regering onderhandeld met de directie van Ford Genk en is ze het engagement aangegaan om 50 miljoen euro expansiesteun te geven en daarnaast ook steun te geven voor opleiding en research. Vanuit Vlaanderen was er dus een volledige tegemoetkoming.

Over het federale niveau durf ik te beweren dat de VLD altijd een koploper is geweest in het creëren en het stimuleren van een bedrijfsvriendelijk kli-

Sols

maat en in het stimuleren van het ondernemerschap en de maatregelen die daarvoor nodig zijn, zoals de verlaging van de sociale lasten op het loon en van de fiscale lasten op de ploegenarbeid. Het federale regeerakkoord voorziet trouwens in de verlaging van de werkgeversbijdrage. We evolueren daar van 400 naar 800 miljoen euro.

De VLD blijft inderdaad pleiten voor een verlaging van de fiscale lasten op de ploegenarbeid, en we stellen inderdaad vast dat we met een blokkering zitten. Naar aanleiding van de discussie daarover is de PS immers gaan dwarsliggen, en dat heeft ervoor gezorgd dat het dossier over de verlaging van de fiscale lasten is vastgelopen.

Indien Wallonië niet wil meewerken aan wat er moet gebeuren, en niet wil overgaan tot het verlagen van de sociale lasten op het loon om onze bedrijven concurrentieel te houden, moeten we in Vlaanderen pleiten voor en streven naar een toenemende economische autonomie. *(Rumoer)*

Ik dacht dat u tevreden zou zijn. Ik zeg dit in alle openheid en alle eerlijkheid. Ik ben blij dat u dat toejuicht. *(Rumoer)*

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer Sols, u spreekt over een blokkering en over een tegenstelling. U spreekt ook over het economische beleid dat moet worden gevoerd. Die blokkering bestaat al 2 jaar. U spreekt wel enkel over de PS die zorgt voor een blokkering. Ik moet zeggen dat het standpunt van de Vlaamse socialistische partij over de ploegenarbeid ook voor een blokkering zorgt. Dat is de reden waarom de voorstellen de voorbije jaren nog niet zijn gerealiseerd, terwijl ze al op tafel liggen sinds de problemen en de ontslagen bij Opel. De Vlaamse regering heeft dus ook een intern probleem.

Indien de Vlaamse regering die voorstellen 2 jaar geleden gezamenlijk op tafel had gelegd, dan zou de federale regering op tijd haar conclusies hebben getrokken. Misschien konden de ontslagen bij Ford Genk dan worden vermeden.

De voorzitter : De heer Sols heeft het woord.

De heer Guy Sols : Mijnheer Caluwé, ik vind het totaal verkeerd dat u hier durft te suggereren dat dat de enige oorzaak is van de problemen bij Ford Genk. *(Rumoer)*

Het tegendeel wordt bewezen. Het feit dat de Vlaamse regering steun voor opleiding en research evenals 50 miljoen euro expansiesteun toekende, was voor Ford Genk voldoende om het protocol af te sluiten. Daarin stond niet meer dan dat. De loonlastenverlaging is ter sprake gekomen, maar was niet doorslaggevend om 3.000 mensen te ontslaan.

U geeft een foutieve voorstelling van de feiten. Het Vlaamse deel was voldoende om met Ford Genk een protocol af te sluiten. Dit protocol is door Ford Genk eenzijdig verbroken.

Als collega's van het federale parlement iets anders beweren, hebben zij het mis.

De heer Ludwig Caluwé : Het gaat niet over collega's van het federale parlement. Het is de gewezen Vlaamse minister, de heer Gabriëls, die dat beweert en minister Van Mechelen die dat te verstaan geeft. Het gaat dus over twee gewezen verantwoordelijken voor het Vlaams economisch beleid.

De heer Guy Sols : U zegt dat het niet verlagen van de lasten de directe aanleiding was voor de ontslagen. Ik zeg dat het Vlaamse deel voldoende was om het protocol af te sluiten. U weerlegt dat niet. Uw verhaal klopt niet.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Als u zegt dat de huidige crisis wordt veroorzaakt door een recent probleem tussen Wallonië en Vlaanderen, bent u fundamenteel verkeerd.

Sinds de Tweede Wereldoorlog heeft de Vlaamse economie onophoudelijk geleden onder een verkeerde Waalse politiek, die in België werd gevoerd. Wij zijn het enige land in Europa dat niets heeft ontvangen van het Marshallplan. Al het geld ging naar Wallonië – waar de mijnbazen in Cadillac rondreden – en Vlaanderen heeft geen frank van het Marshallplan ontvangen. Sindsdien ging het van kwaad naar erger.

De voorzitter : Laat ons ernstig blijven, maar we zijn al blij dat uw beschouwing pas na de Tweede Wereldoorlog begon.

De heer Sols heeft het woord.

De heer Guy Sols : Als Ford Genk woordbreuk pleegt, is dit voor ons – als liberalen – choquerend, omdat wij weten dat ondernemers mensen zijn die hun woord houden. Zij zijn te goeder trouw en het

Sols

is de regel dat ondernemers overeenkomsten naleven. In dit dossier – met zoveel werknemers – komt een woordbreuk extra hard aan.

Het beleid moet de obstakels verwijderen die de creatie van nieuwe en het behoud van bestaande banen hinderen. Dit vereist structurele ingrepen. De werkgelegenheid bij Ford Genk moet worden behouden. Het moet zo snel mogelijk duidelijk worden of de Ford-vestiging in Genk vanaf 2006 de productie van de Mondeo krijgt toegewezen.

Net zoals de ex-topman van Ford, de heer Heller, is de VLD positief gestemd. Minister-president Somers heeft onmiddellijk een 'task force' samengesteld, die gesprekken moet voeren met de Ford-directie en de vakbonden. Deze werkgroep zal moeten onderhandelen, want nog dit jaar valt de beslissing welke Ford-vestiging de nieuwe Mondeo mag produceren.

Er zal in Limburg en in Vlaanderen steeds plaats moeten zijn voor industrie. De VLD gelooft niet in een industrieel uitdoofscenario. Wij geloven in een industrie in Vlaanderen, met nieuwe uitdagingen op het vlak van innovatie, creativiteit, kenniseconomie, ontwikkeling van onderzoek, enzovoort. Voor Limburg betekent dit dat op korte termijn een aantal dossiers gedeblokkeerd moeten worden : een betere ontsluiting, het dossier IJzeren Rijn, de noord-zuidverbinding, de uitbouw van een logistieke poort, spin-offs rond de transnationale Universiteit Limburg, het decentraliseren van overheidsdiensten en het benutten van de toeristische troeven in de groene provincie Limburg.

Dit is de absolute prioriteit. Ik herhaal mijn oproep om in een positief klimaat ons aller verantwoordelijkheid op te nemen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben zeer tevreden dat men is ingegaan op ons verzoek om een actualiteitsdebat over Ford Genk te organiseren zodat we de mogelijkheid krijgen om de minister-president zelf over dit onderwerp te ondervragen. Over dit thema is hij immers meer dan afwezig geweest de voorbije dagen. Hij heeft de bewuste politiek gevoerd om andere ministers naar voren te schuiven. Blijkbaar is het gemakkelijker om te communiceren over de Olympische Spelen dan over het debacle bij Ford Genk.

De voorzitter : Minister-president Somers heeft het woord.

Minister-president Bart Somers : Mijnheer Dewinter, u weet dat ik ernstige inspanningen doe om uw uiteenzettingen serieus te nemen en op een correcte manier te behandelen. Ik zou van u hetzelfde willen vragen.

Ik heb in dit dossier vanaf de eerste dag mijn verantwoordelijkheid opgenomen, ook ten aanzien van de media. Ik ben op alle niveaus en op alle plaatsen waar men mij heeft gevraagd, aanwezig geweest, en ik ben één uur later naar hier gekomen omdat er een overleg was met de vakbonden. Ik ontloop geen enkele verantwoordelijkheid in dit dossier of in welk ander dossier ook. Ik zou graag hebben dat u het karikaturale beeld dat u nu ophangt, een beetje nuanceert.

De heer Filip Dewinter : Ik ben niet de enige die deze vaststelling heeft gemaakt de voorbije weken, het is door vele commentatoren in de media dusdanig geïnterpreteerd.

Mijnheer de minister-president, ik heb hier een folder die de VLD-parlementsleden ongetwijfeld zullen kennen, en die is uitgegeven op 11 februari 2003 naar aanleiding van een werkbezoek aan Ford Genk van toenmalig minister-president Dewael en toenmalig minister van Economie Gabriels, nu niet meer in ons midden. Naar aanleiding van hun bezoek aan Ford Genk stellen beide ministers in de folder 'dat de Vlaamse regering zorgt voor welvaart in Limburg'. Meer nog, ze schrijven in deze folder dat : 'door de inspanning van de Vlaamse regering Ford zich ook op lange termijn wil engageren in Genk en uw arbeidsplaats voor lange tijd zal verzekeren.' Dat was natuurlijk voor de verkiezingen.

Nu zijn we een tijdje na de verkiezingen en stellen vast dat er blijkbaar een aantal elementen in het verhaal niet verteld werden aan de arbeiders van Ford Genk. Zo is er onder meer de fameuze vergadering van 23 januari 2002, waar – als ik vandaag gewezen minister Gabriels in een interview in een krant mag geloven – er een gesprek is geweest tussen gewezen minister Gabriels, de kabinetschef van gewezen minister-president Dewael en de kabinetschef van premier Verhofstadt. Toen heeft de Europese directie van Ford een vergelijking voorgesteld tussen de Fordvestigingen in Genk, Keulen, Valencia en Saarlouis. Daaruit blijkt dat, qua loonkost, productiviteit, fiscaliteit enzovoort, Genk het absoluut niet goed doet.

Dewinter

We lezen vandaag in een andere krant een interview met federaal VLD-parlementslid en ondernemer Pierre Lano die hierover zegt : ‘De top van het land wist dat de toekomst van Ford Genk aan een zijden draadje hing, maar er kon niets meer gebeuren want de verkiezingen waren al te dichtbij’.

Lano is geen lid van de oppositie maar een notoir lid van de VLD, een ondernemer waar de VLD zo fier op is. Hij haalt zwaar uit, niet alleen naar de regering van Verhofstadt maar ook naar paars-groen tout court. Hij zegt : ‘Sommige politici willen de indruk geven : ik was mijn handen in onschuld en de schuldigen zijn elders. Ik vind die houding beneden alle peil, zeker als je weet dat de regeringsleiders begin 2002 al op de hoogte werden gebracht van de problemen bij Ford Genk.’ (*Opmerking van mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht/Gelach*)

Ik heb genoteerd dat dat de mening is van de VLD-fractie in het Vlaams Parlement, mevrouw De Maght.

De fameuze lastenverlaging voor ploegenarbeid en de te hoge loonkost in Vlaanderen en België hebben uiteindelijk Ford Genk de das omgedaan. Waarom ? Omdat de PS in Wallonië njet heeft gezegd en de Vlaamse politici, zoals dat steeds het geval is, geen vuist hebben willen maken om die belasting op de ploegenarbeid daadwerkelijk te verlagen. Dat is niet federaal gebeurd, maar al evenmin op het Vlaamse niveau, mijnheer de minister-president.

Ik heb u tijdens de federale regeringsonderhandelingen daarover geen eisen op tafel weten leggen. U hebt erover onderhandeld hoe wij de federale schulden gaan afbetalen, maar ik heb u niet horen eisen dat er onder meer een verlaging van de lasten op de ploegenarbeid zou moeten komen, en misschien meer dan dat nog een splitsing van de sociale zekerheid en een eigen Vlaamse fiscaliteit. Daar gaat het immers uiteindelijk over.

Indien Vlaanderen, indien het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering konden beschikken over een aantal essentiële bevoegdheden inzake tewerkstelling, fiscaliteit en sociaal zekerheid, dan zouden we in staat zijn die loonkosten te doen afnemen en ze op het Europese gemiddelde te brengen. Dan zouden we in staat zijn om de fiscale druk in Vlaanderen te doen afnemen en tewerkstelling, ook industriële tewerkstelling in de auto-industrie, in Vlaanderen te houden. Dat is de essentie van het probleem waarmee we vandaag te maken hebben.

Ja, er zullen nog bedrijven naar het buitenland verdwijnen. De delokalisatie is helaas nog niet ten einde zolang Vlaanderen niet over een eigen fiscaliteit en een eigen tewerkstellingspolitiek, met de nodige hefboomen terzake, kan beschikken. Dat is uiteindelijk de conclusie van deze zeer spijtige omstandigheid, die we een tijd geleden al eens hebben meegemaakt in Vilvoorde, naar aanleiding van de sluiting van Renault. We maken dit nu opnieuw mee in Genk, naar aanleiding van het verlies van jobs bij Ford, en zullen dit in de toekomst misschien ook moeten meemaken in andere autoassemblagefabrieken in Vlaanderen.

Ja, paars-groen is mee schuldig wat dit betreft. De economische omstandigheden zijn wat ze zijn : dat weet ik uiteraard ook. De politiek is slechts één speler op het veld. Maar paars-groen is verantwoordelijk in deze zaak, omwille van het politiek progressieve positieve verhaal dat het nu al bijna 4 jaar lang ophangt. Het heeft daarbij niet willen inzien dat er wereldwijd een crisis was, en dus ook in Vlaanderen. Zoals Lano terecht zegt : de regering was bezig met de verkiezingen, en niets mocht dat in de weg staan. De stijging van de werkloosheid bestond in Vlaanderen niet. Er was geen crisis in Vlaanderen, aldus paars-groen.

Ook betalen de werknemers vandaag in Genk de prijs voor de anti-Amerikaanse houding van uw paars-groene federale regering. (*Applaus bij het VB*)

We betalen voor de genocidewetgeving, waarbij de regering het nodig heeft gevonden nog eens de Amerikanen te schofferen, zoals geen enkel ander Europees land dat ooit in de naoorlogse geschiedenis heeft gedaan.

De werkgelegenheid die nu in Genk onderuit wordt gehaald, verhuist richting Turkije : zo is het nu eenmaal. Sommigen, en misschien ook paars-groen, zullen vandaag misschien tweemaal nadenken alvorens ze Turkije bij de Europese Unie betrekken, want dan zal dat land met de miljarden aan steun vanwege Europa een nog veel grotere concurrent zijn dan dit op dit ogenblik het geval is.

Paars-groen is ook schuldig omdat het weigerde om op communautaire vlak om het even welk initiatief te nemen. De regering kiest inderdaad voor het communautaire status quo, voor de communautaire rust, voor de rust van het sociaal kerkhof, dat wordt veroorzaakt door de weigering van een aantal essentiële ingrepen door de federale regering, maar ook door de Vlaamse regering, de paars-groene en de paarse meerderheid. Die essentiële ingre-

Dewinter

pen zijn de splitsing van de sociale zekerheid en het tot stand brengen van een eigen Vlaamse fiscaliteit die ons als Vlamingen in staat stelt te concurreren op Europees vlak en desnoods ook wereldwijd.

Collega's, het debacle dat we nu opnieuw meemaken, moet ons even bij dit alles doen stilstaan. Het is inderdaad zo dat we als politici niet alle instrumenten in handen hebben, zeker niet op economisch vlak, maar de instrumenten waarover we wel beschikken, moeten we ten volle durven benutten.

Mijnheer de minister-president, u moet voor één keer ambitie hebben. Durf voor één keer te dromen, niet van het organiseren van Olympische Spelen ergens in 2016, maar hoe we vandaag Vlaams geld in Vlaamse handen kunnen houden, en Vlaamse werkgelegenheid in Vlaanderen kunnen houden. Dat kan alleen door doortastend en kordaat op te treden, door het realiseren van een eigen Vlaamse fiscaliteit en door een splitsing van de sociale zekerheid.

Als de paars-groene meerderheid daar de politieke moed niet voor heeft, dan zal Vlaanderen blijvend geconfronteerd worden met de problemen waar we vandaag voor staan. We zullen hier telkens opnieuw nederig aan de Vlamingen moeten komen vertellen dat we niet de politieke macht hebben, noch de instrumenten, noch de bevoegdheden of de hefboomen om iets te doen aan de werkloosheid, de bedrijfssluitingen of de sociaal-economische situatie die in Vlaanderen van dag tot dag erger wordt. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren van de regering, collega's, het zal niet toevallig zijn dat het de twee Limburgse sprekers waren die wezen op bescheidenheid. Het is inderdaad zo – en niet omdat ik het van mijn voorzitter moet zeggen – dat nederigheid en bescheidenheid iedereen sieren.

Wat betekent dat voor ons ? Het betekent dat we, op het ogenblik dat minstens 3.000 mensen in Vlaanderen hun job verliezen, moeten bereid zijn te onderzoeken of we dat hadden kunnen voorkomen, of we fouten hebben gemaakt, er iets verkeerd is gedaan, dan wel iets werd nagelaten. Dat is niet alleen essentieel voor wat er vandaag gebeurt, maar ook voor wat er in de toekomst nog staat te

gebeuren, en voor de vraag welk soort industrieel landschap we in Vlaanderen willen.

Het is dan ook belangrijk dat we bereid zijn alle mogelijkheden te onderzoeken en alle middelen ter beschikking te stellen om in Genk, in Limburg en in heel Vlaanderen te doen wat nodig en mogelijk is om industriële tewerkstelling te behouden. Als daar investeringssteun voor nodig is, dan zeggen we : ja, geef investeringssteun voor jobs. Als daar verlaging van loonlasten voor nodig is, dan zeggen we : ja, onderzoek hoe door het verlagen van de loonlasten, al dan niet op ploegenarbeid, de tewerkstelling van zo veel mogelijk mensen veilig kan worden gesteld.

Nederigheid hoeft echter niet te leiden tot blindheid voor de echte redenen. Ondanks het feit dat een aantal mensen naar aanleiding van dit slechte bericht op hun klassieke stokpaard zijn geklommen, zij het nu het flamingantisme of de loonkostenverlaging, ligt de echte reden voor het jobverlies van 3.000 mensen niet bij de Vlaamse regering, noch bij de Belgische regering, noch bij de werknemers van Ford, die in het verleden trouwens alle mogelijke inspanningen hebben gedaan voor flexibiliteit, soepelheid en een positieve instelling. Ik hoorde daarnet tot mijn verbazing dat de heer Sauwens van CD&V het kapitalisme afviel – ik verwelkom hem dan ook in onze rangen. (*Rumoer*)

De echte reden waarom 3.000 mensen hun job verliezen, is dat de verantwoordelijken bij Ford in Europa en de wereld, zich onbekwaam hebben getoond om in te spelen op moderne trends en de bestaande economische toestand. Ze hebben hun bedrijf geleid naar een jaarlijks tekort van 770 miljoen euro en naar een daling in de verkoop van 1 miljoen wagens per jaar. Dat mag eens onderstreept worden in de plaats van dit drama te misbruiken om onze eigen politieke agenda naar voren te schuiven. (*Rumoer*)

De voorzitter : De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer Tobback, het World Economic Forum maakt elk jaar een lijst op van het concurrentievermogen van de landen. Twee jaar geleden stonden we nog op de 16de plaats, vorig jaar op de 19de en nu op de 25ste plaats. Op 2 jaar tijd zijn we dus negen plaatsen achteruit gegaan. Twee jaar geleden bevonden we ons in de buurt van Nederland en Duitsland, nu moeten we Spanje en Portugal laten voorgaan en Estland staat net achter ons.

Sauwens

We moeten geen directies en bedrijven controleren, maar regeringen. We moeten erover waken dat ze voldoende flankerende voorwaarden en omgevingsvoorwaarden creëren waardoor ondernemingen kunnen groeien. Ons verdict, puur gebaseerd op de cijfers die we hebben ontvangen, is heel nuchter en luidt dat paars daarin niet in is geslaagd en dat onze economische concurrentiepositie enorm is verslechterd de jongste drie jaar. Aan u, als vertegenwoordiger van de meerderheid, vraag ik wat u en deze regering daaraan kunnen doen op korte termijn. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Bruno Tobbac : Mijnheer Sauwens, ik laat het regeringsstandpunt over aan de minister-president. Deze regering heeft heel recent samen met Ford Europa een akkoord gesloten. Ford Europa heeft toen garanties gegeven voor het behoud van de tewerkstelling in Genk. De Vlaamse regering heeft geld tegenover die garanties geplaatst. Volgens Ford Europa waren die middelen voldoende om niet alleen de tewerkstelling in Genk te behouden, maar ook om te investeren.

De verantwoordelijkheid voor dit drama moet niet worden gezocht bij de Vlaamse of federale regering, maar wel bij het besef van Ford dat het bedrijf niet meer in staat is om mee te draaien omwille van foute beslissingen van de voorbije jaren. Dat is de reden voor de woordbreuk van Ford.

Ik ben er voorstander van om op zoek te gaan naar overheidsmiddelen, gefinancierd met belastinggeld, om de tewerkstelling te garanderen in individuele bedrijven. Hoe meer, hoe liever, maar laat ons eindelijk ook eens zoeken naar middelen om dat soort overeenkomsten waarbij een overheid belastinggeld beschikbaar stelt en inspanningen vraagt van de werknemers, ook aan bedrijfszijde bindend te maken. Dat kan misschien worden geregeld op Europees niveau. Het kan niet zijn dat we blanco cheques blijven tekenen, dat er vage beloftes komen van bedrijfsleiders dat tegenover het overheidsgeld van de overheid, ook bedrijfsgeld staat, dat werknemers worden gerustgesteld en bovendien worden verleid tot het instemmen met verdere toegevingen en dat zes maanden later het woord eenzijdig wordt gebroken waarna 3.000 mensen op straat komen te staan.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer Tobbac, u spreekt over Ford, maar onze stelling luidt dat het probleem veel groter is en veel dieper ligt. Er moeten structurele maatregelen worden genomen om onze concurrentiepositie op korte termijn te ver-

sterken. Als dat niet gebeurt, dan zullen er meerdere Fords komen.

De heer Bruno Tobbac : Mijnheer Sauwens, ik ben het met u eens dat we elke dag onze concurrentiepositie moeten onderzoeken. We moeten elke dag opnieuw bereid zijn om inspanningen te leveren om die concurrentiepositie te verbeteren.

We hebben het nu echter over de automobielsector. U zult ook wel hebben gehoord dat de werknemers die in Turkije de Transit in elkaar schroeven, dat doen tegen een loon van 320 euro per maand. Hun sociaal stelsel biedt 0,0 percent garanties. U zult ook wel hebben gehoord dat hetzelfde in Slowakije gebeurt tegen een loon van 400 euro per maand. Ook hun sociaal stelsel biedt geen garanties. Als u aan de werknemers van Ford Genk wilt uitleggen dat u op die basis, met die lonen wil concurreren in Europa, dan wens ik u veel plezier. Ga hen maar uitleggen dat ze aan 400 euro per maand en zonder sociale bescherming moeten werken. Concurren op basis van prijs, collega's van CD&V, is voor ons onaanvaardbaar. We hebben een sociale bescherming opgebouwd, en we moeten die behouden. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer Tobbac, u maakt er werkelijk een amalgaam van. Het gaat echt niet over Turkije of Indonesië. Het gaat over Genk of Saarlouis. Het gaat over het verschil tussen onze loonkost en de Duitse.

Als Ford wereldwijd moet afslanken, dan is dat de schuld van de Forddirectie, dat klopt. Als die Forddirectie dan beslist om die afslanking in de eerste plaats in Vlaanderen door te voeren en nergens anders, dan is de Vlaamse en zeker de federale regering daar mede verantwoordelijk voor.

De heer Bruno Tobbac : Mijnheer Caluwé, u beweijst dat u van dit dossier niet veel kent. (*Rumoer*)

De reden voor de beslissing – naast het jarenlange wanbeleid – is dat Ford Genk op het verkeerde moment, namelijk veel later dan in de rest van de Europese vestigingen, besliste om te investeren. Niet de loonkost is het probleem, maar de investeringen die Saarlouis al lang geleden gedaan heeft in efficiëntie waardoor het nu goedkoper kan produceren. Diezelfde investeringen had Ford in Genk beloofd in ruil voor Vlaamse overheidssteun. Ford moet door eigen wanbeleid nu zijn woord breken.

Tobback

Als we een beleid willen voeren dat werkgelegenheid garandeert, moeten we ons baseren op de juiste gegevens. Nog geen uur nadat ik op de radio het nieuws over de afslanking in Ford Genk hoorde, zaten alle oppositiecommentatoren al op hun eigen stokpaardje. De ene wou Vlaamse onafhankelijkheid, de andere wou de loonkosten naar omlaag. Ik noem dat profiteren van het ongeluk van 3.000 mensen – hopelijk worden het er niet meer. Ik noem dat misbruik maken van dit drama. (*Applaus bij sp.a*)

Als u niet ernstig wilt oordelen, zult u nooit een correct beleid kunnen voeren.

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik wil heel kort en heel zakelijk reageren. Mijnheer Tobback, het simplisme dat ik nu hoor, zal de mensen in Genk niet dienen en evenmin de oplossing leveren die we samen nastreven.

Laten we eerlijk zijn, vanzelfsprekend is de Vlaamse regering niet alleen verantwoordelijk en ook niet de federale. Zoveel is duidelijk. De Vlaamse regering draagt wel een enorme verantwoordelijkheid. Van bij haar aantreden heeft ze te weinig ondernomen. Ik heb het over de hele regering. Hier gelden geen excuses over pas aangetreden ministers.

Een kleine regio – tussen aanhalingstekens – kan een aantal zaken realiseren, een aantal andere niet. Wat hij kan doen, moet hij doen ! U hebt totaal nagelaten een gunstig omgevingsklimaat te scheppen ! Ik richt me tot de hele Vlaamse regering ! Een bedrijf is uiteraard pas geneigd te investeren als de omgevingsfactoren gunstig zijn : de loonkosten, de profielontwikkeling en het fiscale klimaat. Als een regering 2 jaar lang nalaat te doen wat ze moet doen op het vlak van innovatie, onderzoek en ontwikkeling, als ze geen coherente economische politiek voert, als ze 2,5 jaar blijft praten over de fusie van de Dienst Investeren in Vlaanderen en Export Vlaanderen, dan scheidt ze geen gunstig klimaat. Welke indruk maakt dit in het buitenland, denkt u ?

Ik heb in het verleden investeringsseminaries mee-gemaakt. Ik weet heel goed hoe een bedrijf beslissingen neemt. Dat is de kern van het probleem :

wat de regering kon doen, heeft ze niet gedaan ! (*Applaus bij CD&V*)

De heer Bruno Tobback : Mijnheer Van den Brande, ik kan een opsomming maken van al wat u in het verleden verkeerd hebt gedaan in alle soorten van beleid die in Vlaanderen zijn gevoerd. Ik stel alleen vast dat de directie van Ford Genk zes maand geleden bijzonder tevreden was over het positief investeringsklimaat en zich ertoe engageerde om te investeren op basis van die gegevens. Dat woord is gebroken.

De minister-president werkt nu aan manieren om dit soort van overeenkomsten, waarin de Vlaamse regering middelen beschikbaar stelt, afdwingbaar te maken tegenover die bedrijven.

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de voorzitter, het is ongepast dat we vandaag alleen maar naar oorzaken voor de mislukkingen zoeken. Misschien moesten er twee jaar geleden andere ontwerpen gemaakt zijn, enzovoort, enzovoort ? Het gaat slecht omdat de mensen een bepaald model niet willen. Dat is logisch. Als een product niet verkoopt, dan wordt het niet meer bijgemaakt. We moeten wel zoeken naar manieren om dat op te vangen, we moeten zorgen voor de mensen, we moeten sociaal zijn, maar gooi elkaar niet naar het hoofd met wat er allemaal misloopt. Wees positief en zoek naar oplossingen. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Mijnheer de voorzitter, ik ben verbaasd over het simplisme waarmee mijnheer Van den Brande op die sector reageert. Het is net over die sector dat de Vlaamse regering een belangrijke beslissing heeft genomen in het kader van Flanders' DRIVE. Als er iets innovatief is op het gebied van kennistechnologie, dan is dat initiatief een voorbeeld. Dat is niet toevallig ook overlegd en besproken met Ford Genk. (*Applaus bij de VLD*)

De heer Bruno Tobback : Als er één groep is die niet bescheiden moet zijn, dan zijn dat de werknemers van Ford Genk, die in de afgelopen jaren in allerlei onderhandelingen en akkoorden zich bereid hebben getoond tot inspanningen, flexibiliteit en alle mogelijke bijdragen te leveren om hun bedrijf te laten werken. Het is bijzonder jammer dat de bedrijfsleiding van Ford op een ontzettend

Tobback

slechte manier reageert op hun terechte verontwaardiging.

Mijnheer de minister-president, ik wil vragen dat u zich engageert om de dialoog tot stand te brengen en op gang te houden, met alle respect voor het werk dat die mensen hebben gedaan in de voorbije jaren, en met een duidelijke wenk naar het bedrijf dat het alle redenen heeft om nederig en bescheiden te zijn in plaats van zich op te stellen zoals het dat vandaag doet. Dit soort van sociaal klimaat is voor iedereen negatief, maar in de eerste plaats voor de werknemers, die dit niet hebben verdiend. Ik roep u op om daarin onverdeeld aan hun kant te staan. Ik roep ook iedereen in dit parlement op om van zijn ideologische of flamingantische stokpaardjes af te stappen en de kant van de werknemers te kiezen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Flor Ory *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, in mei 2003 dacht ik : er zijn plezantere momenten om parlamentslid voor Agalev te worden. Vanmiddag dacht ik : er zijn plezantere situaties om een eerste keer te spreken in de plenaire vergadering. Dit gezegd zijnde, wil ik namens Agalev toch enkele pertinente vragen stellen aan de Vlaamse regering.

Ik draag geen geschiedenis mee in dit dossier en wil me daarom ook niet wagen aan het gekibbel en het gehakketak dat ik hier het voorbije uur heb kunnen horen. Ik wil me toespitsen op de dag van morgen.

Om het debat over Ford en Limburg in alle duidelijkheid te kunnen voeren, mogen we niet alles op een hoop gooien. Ik heb voor mezelf in de opbouw van mijn tekst drie invalshoeken gekozen om naar de actualiteit te kijken : ten eerste Ford-min, het ontslag van 3.000 werknemers, ten tweede Ford-plus, de toekomst van Ford in Limburg en ten derde de Limburgse economische ontwikkeling.

Ford-min, 3.000 ontslagen : een drama voor vele werknemers en hun gezinnen. De Vlaamse regering stelt een task force-groep samen. Mijnheer de minister-president, we gaan er toch van uit dat ook de gouverneur nog over een voldoende groot politiek draagvlak beschikt om deel uit te maken van deze groep. Verder stellen we ons echter ook nog de volgende vragen. Welke taakomschrijving krijgt deze groep mee ? Kan deze groep een bijdrage leveren om de verzuurde verhoudingen tussen vakbonden en directie te normaliseren ?

Deze middag in het nieuws van 13 uur vernam ik dat de toestand aan het escaleren is en dat de vakbonden niet willen praten met wat ze 'facteurs' noemen maar wel met echte gemandateerden. Kan deze groep een bijdrage leveren om daarin duidelijkheid te brengen ?

Welke sociale begeleidingsmaatregelen worden vooropgesteld ? Welke instrumenten zijn daarvoor voorhanden ? In onze recente geschiedenis hebben we nog van deze situaties meegemaakt, ik denk dan aan Renault en Philips. Welke lessen trekt men uit het verleden ? Welke hefboomen houdt men daarvan over ?

De Agalev-fractie vraagt alleszins speciale aandacht te besteden aan laaggeschoolde en aan allochtone werknemers, wetende dat ze 25 percent van de werknemers uitmaken en 34 nationaliteiten vertegenwoordigen. Ford was en is voor Limburg een belangrijk inburgeringsinstrument en gaf duidelijke perspectieven voor vele jongeren.

Een tweede invalshoek is Ford-plus. Iedereen spreekt over de resterende 6.000 werknemers, maar in feite gaat het slechts over 5.000 werknemers. We hebben enerzijds het verhaal van eerste minister Verhofstadt met de federale lastenverlaging voor ploegenarbeid. Het andere verhaal is dat van sommige professoren, die een macro-economisch verhaal brengen waarin de lastenverlaging wordt afgewezen. Misschien is dit intellectueel wel een correct verhaal op termijn, maar wat ons betreft, is het nu niet van toepassing op deze actualiteit. Ford-plus blijft ook nu nog de ruggengraat van de industriële tewerkstelling in Limburg. Dat mogen en kunnen we voorlopig niet opgeven.

Op de overgang naar de diensten- en kenniseconomie kom ik terug in mijn derde punt.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Er moet me iets van het hart. Iedereen pleit hier voor een hogere productie van wagens in Vlaanderen. Nochtans pleiten de meeste partijen ervoor, ook uw partij, mijnheer Ory, het gebruik van de wagen af te zweren. Dat is toch een tegenstelling. Ik vind niet dat we het gebruik van de wagen moeten stimuleren, maar de mentaliteit die de voorbije jaren is ontstaan, met name dat de wagen en het gebruik ervan slecht is, moet worden gewijzigd.

De heer Flor Ory : Mijnheer Denys, mag ik mijn redenering afmaken ? Ik heb het al gehad over Ford-min. Ik was nu bezig over Ford-plus en het

Ory

belang van de overschakeling naar de diensten- en kenniseconomie. Er zal alleszins meer nodig zijn dan een lastenverlaging. De loonkost maakt immers slechts 10 percent uit van het eindproduct. Belangrijker voor ons is de strijd van de vakbonden. Die willen opnieuw onderhandelen over het verhaal van zo'n 2 jaar geleden. Terecht, want het is intussen duidelijk dat de productie van alleen de Mondeo met 850 stuks per dag niet voldoende is om de 5.000 resterende jobs te waarborgen. Daarvoor zijn extra investeringen nodig. Zal de Vlaamse regering opnieuw blijven wachten tot Ford Europa weer afzakt tot op het Martelarenplein of zal ze actief optreden? Welke zekerheden en instrumenten zal ze daarbij gebruiken? Wordt er opnieuw gesproken over expansiesteun?

Agalev stapt in elk geval niet mee in een afbouwscenario en vraagt een actieve tussenkomst van de Vlaamse regering om het verzuurde klimaat niet te laten escaleren en alle troeven op tafel te leggen. De vragen van de vakbonden moeten worden gehonoreerd.

In mijn derde punt wil ik het hebben over de Limburgse economische ontwikkeling. Limburg is geen vragende partij voor een hoogmis maar wel voor actie. Limburg is een provincie met een van de hoogste industriële tewerkstellingsscijfers. Dat moeten we nog even koesteren. Het verhaal van professor De Grauwe en anderen is weliswaar een macro-economisch terecht verhaal, maar slechts hanteerbaar op termijn. Een overgang van de industriële tewerkstelling naar de diensten- en kenniseconomie is een geleidelijke overgang die niet gebeurt van het ene jaar op het andere. Op termijn moeten we wel degelijk rekening houden met de nieuwe realiteit. Daarom roepen we alle verantwoordelijken op om deze noodzakelijke overgang iets meer gecoördineerd en gestuurd aan te pakken. Nu gebeurt dat al te fragmentarisch en zonder veel rode en groene draad.

Welk arbeidsmarktbeleid en welke instrumenten zullen daarvoor worden ingezet? Wat blijft er over van de eens zo dynamische GOM Limburg en de STC's? Limburg heeft in het verleden een eigen instrument geschapen, de Limburgse Reconversie-maatschappij of LRM. Is de LRM hier nog een hefboom of niet? Wat is de huidige situatie van de LRM? Zullen de middelen van de LRM worden geheroriënteerd en versneld worden ingezet? Zal de politiek opnieuw sturend optreden of niet? Wat mogen en moeten we daar nog van verwachten?

Dit zijn vragen waarop we dringend een antwoord willen krijgen.

De lastenverlaging kan niet worden overroepen. Dat lijkt iets te gemakkelijk en eenzijdig. Het planbureau heeft berekend dat één arbeidsplaats 70.000 euro kost. We zijn alvast gewonnen om dit instrument zeer selectief toe te passen.

Wanneer zal Limburg eindelijk zijn achterstand inzake de decentralisatie van de ambtenarij kunnen wegwerken? In april van dit jaar trok toenmalig minister-president Dewael de heer Heller aan als strategiemanager. Mijnheer de minister-president, heeft hij reeds enig resultaat bereikt? Wanneer zal het Vlaams Parlement betrokken worden bij de zaak? Wanneer kunnen we de rapporten van de heer Heller inzien?

Uit een interview in het Belang van Limburg kunnen we opmaken dat ook de heer Heller de industriële tewerkstelling niet volledig wil opgeven. Hij geeft echter heel duidelijke aanzetten voor de overgang naar de diensten- en de kenniseconomie. Hij heeft het uitgebreid over nieuwe milieutechnologieën voor duurzame tewerkstelling.

Hoe langer hoe meer betrokkenen spreken over investeringen in nieuwe milieutechnologie. Agalev juicht dit uiteraard toe. Ook wij zijn ervan overtuigd dat hier heel wat nieuwe en duurzame tewerkstelling kan worden gerealiseerd. Mijnheer de minister-president, u hebt in de Septemberverklaring gezegd dat het budget voor milieu-innovatie, onderzoek en bijkomende ontwikkeling fors zal stijgen. Dit zal gebeuren via instellingen als het IWT en de VITO. We juichen dit toe. Het is duidelijk dat dit toekomstgericht wetenschappelijk onderzoek een vertaling zal vinden in nieuwe economische processen, die voor nieuwe en blijvende tewerkstelling zal zorgen.

De voorzitter : De heer Geraerts heeft het woord.

De heer Jean Geraerts : Mijnheer Ory, in het interview heeft de heer Heller het ook over het grind. Volgens hem is het een uitstekende grondstof voor de betonindustrie. Er zijn, volgens hem, een hele reeks uitmuntende betonbedrijven in Limburg. Hij wenst die te behouden.

U bent nochtans tegenstander van de grindontginning. Hoe rijmt u dat alles?

De voorzitter : Mijnheer Geraerts, laten we ons bij de zaak houden.

voorzitter

De heer Ory heeft het woord.

De heer Flor Ory : Mijnheer Geraerts, ik heb begrepen dat dit punt straks op de agenda staat. (*Gelach*)

We juichen die extra verhoging toe. Dit is een uitgelezen kans om ook Limburg maximaal te laten meeprofiteren van deze hernieuwde aandacht. Agalev is daar alvast vragende partij voor. We kunnen verwijzen naar Noordrijn-Westfalen, die ter zake een koppositie heeft ingenomen. Het Ruhrgebied, dat niet zo ver van ons ligt, staat daarbij centraal. 2100 nieuwe bedrijven in de sector hernieuwbare energie zorgden intussen voor 15.000 nieuwe arbeidsplaatsen. We kunnen dan ook alleen maar hopen dat Vlaanderen en Limburg in het bijzonder deze omslag met enthousiasme zal nemen. Op die manier kunnen we opnieuw een noodzakelijk perspectief geven aan vele werkzoekenden en de 3.000 ontslagen Ford-werknemers in het bijzonder. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, dames en heren, in de korte tijd die me is toegelaten zal ik proberen duidelijk en accuraat te zijn. In dit dossier heeft het geen zin elkaar de zwarte piet toe te schuiven. Dit gebeurt nu tussen politieke partijen en tussen vakbonden en werkgevers, maar is zinloos. Het is ook zinloos dat er binnen de VLD een debat is ontstaan tussen de heren Lano en Gabriels.

Belangrijke data zijn oktober 2001, mei 2002 en juni 2003. In oktober 2001 kregen we een voorproefje met Opel Antwerpen. In volle recesperiode, namelijk augustus, kreeg het parlement te horen dat de Vlaamse regering dringend 440 miljoen frank zou geven aan Opel Antwerpen. Zo niet, zouden er naakte ontslagen vallen. Er werd snel een akkoord bereikt : Opel kreeg het bedrag en mocht 1.100 arbeidsplaatsen afbouwen.

Hetzelfde scenario kregen we in mei 2002. Ford Genk kreeg een bepaald bedrag en mocht 1.400 mensen op termijn afdanken. In juni 2003 werden er vragen en interpellaties over dit dossier aan de minister gesteld in de commissie voor Economie. Er werd gesuggereerd dat er eind september of begin oktober 3.000 banen verloren zouden gaan en dat er over de 60 miljoen euro expansiesteun zou worden gebakkeleid. Dat kunt u in de versla-

gen lezen. De minister heeft daar akte van genomen en heeft de dag erna met de directie van Ford Genk gesproken. Dat siert haar. Sinds 27 juni heeft ze in alle eerlijkheid gezegd wat ze had vernomen.

Zullen wij de zaak veranderen ? Neen. Kunnen we de zaak bijsturen en de schade beperken ? Ja, maar niet meer dan dat. Ik citeer iemand uit de sector : 'Alles samen is de crisis bij Ford Genk het zoveelste bewijs dat klassieke factoren zoals loonkosten, bedrijfsvriendelijk klimaat, financiële tegemoetkomingen en dergelijke zelden of nooit doorslaggevend zijn bij strategische beslissingen over de investeringen in de automobiellindustrie'. Had Ford Genk niet de Mondeo, maar bijvoorbeeld de Focus gemaakt, dan hadden we een heel ander verhaal.

Het concurrentierapport van professor Sleuwaegen en doctor De Backer is vorige week in de commissie voor Economie besproken. Iedereen zou het moeten lezen. Er zijn 600.000 arbeidsplaatsen verloren gegaan in de industrie, maar er zijn er evenveel bijgekomen in de dienstensector. Dat is de evolutie. Ik betwijfel of we de industrie op termijn kunnen redden. We moeten natuurlijk remediëren.

Het parlement holt achter de feiten aan. Normaal moet er een ruitmodel in werking zijn, met een rol voor de uitvoerende macht, de media, het middenveld en het parlement. Dikwijls is echter de driehoek van de uitvoerende macht, de media, het middenveld aan zet, waarbij het onderste element van de ruit, het parlement, er niet aan te pas komt en pas achteraf over de zaken kan debatteren. Het parlement was niet betrokken bij Kleurrijk Vlaanderen of het Pact van Vilvoorde. Ik veroordeel niet, maar stel dat vast.

Heeft Ford Genk zijn woord gebroken ? Juridisch bekeken is dat juist. Er waren afspraken met minister Gabriels, waarbij is afgesproken de Focus hier te assembleren, 900 miljoen euro te investeren en de tewerkstelling tot 2006 te garanderen. De heer Tobback heeft het over strategische fouten van Ford. Dat is een ander verhaal. Als een ondernemer een astronomisch verlies lijdt, en ertoe wordt gedwongen om ook in de VS 4 fabrieken te sluiten, dan gaat het om een woordbreuk die is afgedwongen door de economische realiteit.

Iemand vroeg hier om garanties, maar die kan men niet geven. De economische expansiesteun oude stijl draaide rond het principe van wie eerst komt, eerst maalt. Dat was vooral een tewerkstellingssteun. In het laatste decreet dat hier is goedgekeurd, in de periode 1999-2000, toen de bomen nog hoog groeiden, sprak men zelfs niet meer over te-

Bogaert

werkstelling. Dat is in de definitieve tekst toch opgenomen nadat alle leden van de commissie daarom hadden gevraagd. God zij dank !

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Wat de heer Bogaert zegt, is belangrijk. Toen de heer Gabriels minister is geworden, zei hij dat de expansiesteun een totaal overbodig economisch instrument was. Hij zei toen dat we daarvan moesten afstappen. De tewerkstellingssteun werd geschrapt. In april 2001 was dat allemaal niet meer nodig. Dat zijn de signalen die toen aan het bedrijfsleven zijn gegeven !

Wees dat indachtig als u zegt dat u uw handen in onschuld wast. Vermits Vlaanderen niet over een eigen fiscaliteit beschikt, is de expansiesteun nog altijd een van de belangrijkste hefboomen.

De voorzitter : Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : Op een bepaald ogenblik heeft het parlement verzocht om te stoppen met die expansiesteun die de Vlaamse factuur enorm deed oplopen. De heer Van Rompuy herinnert zich zeker dat dit vanuit budgettair oogpunt is uitgedraaid op onbehoorlijk bestuur. Hij heeft er enorme schulden achtergelaten, en deze regering heeft die weggewerkt.

Die beslissing is zeer bewust genomen. Ik meen me trouwens te herinneren dat meerdere partijen hierom hebben verzocht.

De heer Bogaert heeft de expansiesteun enigszins verbloemd beschreven. De stelregel 'eerst komt, eerst maalt' klopt niet helemaal. In de praktijk was het vaak anders. De Vlaamse regering heeft voor een correctere benadering gekozen. We hebben tevens beslist dat we de gevolgen van deze steun voor onze begroting onder controle moeten houden. Indien we dit niet beheersen, raken we sowieso in de problemen.

Dit heeft, zoals de heer Van den Brande daarnet al heeft aangehaald, tot een flankerend beleid geleid. We mogen niet vergeten dat heel wat bedrijven zijn vertrokken zodra ze expansiesteun hadden ontvangen. In het kader van dit flankerend beleid heeft de Vlaamse overheid in mensen geïnvesteerd. Zelfs als het bedrijf nadien wegtrekt, blijven de resultaten van de Vlaamse investeringen achter in de vorm van sociaal kapitaal en menselijk talent.

Dat is het correcte verhaal van de expansiesteun. De opmerking dat de Vlaamse regering die beslissing om andere redenen heeft genomen, is onterecht. Het Vlaams Parlement heeft de Vlaamse regering gevraagd om het investeringssysteem te veranderen. Deze wijziging was essentieel om de HRF te halen en om de steun op een objectieve manier te kunnen toekennen.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mevrouw de minister, aangezien we deze discussie al eens eerder hebben gevoerd, zou ik hier gewoon een cijfer willen aanhalen. De voorbije twee jaar is het investeringspeil in Limburg van 18 miljard tot iets meer dan 1 miljard gedaald. In de jaren 1998 en 1999 is veel expansiesteun verleend omdat er veel buitenlandse investeringen waren. In 1999 bedroegen de buitenlandse investeringen 100 miljard. Omwille van deze massale investeringen waren we eigenlijk verplicht om veel steun toe te kennen. Vorig jaar bedroegen de buitenlandse investeringen nog slechts 11 miljard. Dat is een tiende van het investeringspeil dat we in 1999 haalden.

Het budget voor investeringssteun ligt dit jaar 11,3 percent lager dan vorig jaar. Professor Sleuwaegen heeft verklaard dat we nood hebben aan buitenlandse investeringen. Beweert u, als verantwoordelijk minister, hier, in deze omstandigheden, dat de expansiesteun van de voorbije jaren een geldverspilling is geweest en niet volgens de juiste criteria is verstrekt ?

We moeten de investeringssteun de komende jaren opdrijven. Minister Gabriels, die de investeringssteun ooit overbodig heeft genoemd, heeft ook ingezien dat we deze steun nodig hebben. Vroeger ging ongeveer de helft van de expansiesteun naar grote ondernemingen als Opel en Ford en ging 34 percent van deze steun naar de provincie Limburg.

Mevrouw de minister, uit de redeneringen die u hier naar voren brengt, blijkt dat u er, na zes maanden studie, nog steeds niets van hebt begrepen.

Minister Patricia Ceysens : Het juiste bedrag is 12 miljard. Dit bedrag is evenwel nooit begroot. (*Ru-moer*)

De heer André-Emiel Bogaert : Op het gevaar af het net te worden in dit pingpongspel, zou ik er toch op willen wijzen dat het vroegere systeem niet zaligmakend was. In de jaren 1999, 2000 en 2001 hebben we een gigantisch aantal dossiers moeten

Bogaert

opruimen en onze begrotingen moeten aanpassen. Ook dat moeten we eerlijk durven toe te geven.

Op basis van deze ervaringen hebben de huidige meerderheidspartijen besloten om het decreet aan te passen. Zoals ik daarnet al heb gezegd, was het element tewerkstelling niet in het oorspronkelijk ontwerp van decreet opgenomen. Wij hebben dat er, tijdens de commissiebesprekingen, aan toegevoegd. Het siert de Vlaamse regering dat ze zich op dit vlak voldoende open heeft opgesteld.

Indien er geen nieuwe modellen naar Ford Genk komen, praten we over 4.700 mensen die aan de slag kunnen blijven gedurende een beperkte termijn. Dat verneem ik van mijn bron.

Hoe kunnen we bijsturen ? De task force, de regering, het personeel, het parlement en de andere actoren zullen al het mogelijke moeten doen. Het is een nu Limburgs probleem, maar het zou zich ook in andere provincies kunnen manifesteren. Ik heb gehoord over een West-Vlaams dossier dat ook zeer hard zou kunnen aankomen indien de delokalisatie zich doorzet, maar ik zal geen namen noemen. Het is dus geen Limburgs probleem, maar een Vlaams probleem dat zich toevallig in Limburg manifesteert. We moeten het performantieniveau van Vlaanderen als Europese regio opkrikken.

Ik vind een masterplan voor Antwerpen tof. Waarom maken we geen masterplan voor Limburg, dat we koppelen aan de LRM ? Limburg heeft immers ook specifieke problemen, en via een masterplan kunnen we die provincie steunen.

We mogen elkaar de zwarte piet niet doorspelen. Er zijn fouten gemaakt in het verleden en nu zijn er ook fouten gemaakt. Ik heb fouten gemaakt, minister Gabriels heeft fouten gemaakt en veel andere mensen hebben fouten gemaakt. Door daarover te praten zullen we niets bereiken.

CAO's zijn rigide systemen, en een CAO afsluiten in een boomperiode is zeer goed, want dan is er een draagvlak. Diezelfde CAO scheelt tijdens een recessie wel een slok op de borrel. Het is immers zeer moeilijk om bepaalde voordelen definitief of tijdelijk uit een CAO te halen. Dat is een vaststelling.

De samenloop van een aantal factoren zoals de sociale wetgeving, de fiscaliteit, de mondiale effecten en de sociale lasten leiden ertoe dat er problemen ontstaan. Ik wil dus alle partijen en de Vlaamse re-

gering oproepen om zich niet te laten opjagen door ons of door de media. Lever goed werk en tracht eruit te halen wat kan. Neem geen belligerente positie in. Een multinational is een multinational. Vlaanderen is belangrijk, maar we hebben geen greep op multinationals. Wees doortastend en alert, maar wees ook realistisch. Haal het onderste uit de kan, maar probeer niet om er meer uit te halen, want dan zouden we het deksel wel eens op onze neus kunnen krijgen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik neem met enige schroom deel aan dit debat. Onze fractievoorzitter kan om medische redenen niet aanwezig zijn.

We voelen ons inderdaad onmachtig wanneer door een beslissing op een blauwe maandag duizenden arbeidsplaatsen verloren gaan en de arbeidsplaatsen die blijven bestaan, psychologisch, maar ook in de realiteit op de helling worden gezet omwille van de onzekerheid en omwille van allerlei uitspraken.

Sommigen zeggen dat de economie de politiek dicteert en inhaalt, en we constateren dat die bewering in zekere mate klopt. De politiek verweert zich en zit in het defensief na de debacles van Renault Vilvoorde en Philips Hasselt.

De Renaultwet had als doel meer openheid te creëren, maar moet de overheid zelf niet wat meer openheid tonen ? Ik verklaar me nader. We begrijpen de woede, de onmacht en de teleurstelling van de getroffen werknemers. Langs de andere kant vernemen we dat er een brief zou zijn van Ford Europa. We vragen om te toetsen wat we hebben vernomen, namelijk dat hooggeplaatsten het bericht hebben gekregen dat, indien de vakbonden voluit gaan, er helemaal niets meer zal overblijven.

Misschien moet er ergens afgebouwd worden. Er is de aloude wet van vraag en aanbod, en de economische wetmatigheid kan slechts in beperkte mate bijgestuurd worden door structurele ondersteuning van de overheid.

Als er moet worden afgebouwd, mag dit niet gebeuren in de vorm van een sociaal bloedbad. De graad van beschaving van een samenleving wordt bepaald door de manier waarop met dergelijke situaties wordt omgegaan.

In krantenartikels geven federale parlementsleden te kennen dat ze al lang op de hoogte waren van het probleem. Het is de hoogste tijd dat we niet

De Cock

meer 'kurieren am Symptom'. Als professoren ons zeggen dat de arbeid – in de strikte zin van het woord – hier zal wegtrekken vanwege de loonkost, moeten we ernstig nadenken over wat ons te doen staat.

Ik weet ook dat het woord van professoren – volgens een oud Duits spreekwoord – het vaderland naar de ondergang leidt. Professoren werken met theoretische modellen. Politici moeten uit die modellen de modaliteiten distilleren en toetsen aan de mogelijkheden van de samenleving.

We moeten dringend nadenken over onze relatie met dergelijke grote werkverschaffers. Misschien moeten we inventariseren welke grote productielijnen er zijn en welke potentiële bedreigingen er bestaan.

Op welke manier kunnen we proactief en sturend handelen? We moeten investeren in onderwijs en vorming – in alle facetten – en vooral in wetenschappelijk onderzoek. Enkel op deze manier kunnen we de toekomst voorbereiden.

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

De Spirit-leden van dit parlement zijn vragende partij om meer middelen vrij te maken voor onderzoek en ontwikkeling in de milieutechnologie, en alle innoverende technologieën. Zij genereren de tewerkstelling voor de toekomst en maken duurzaam ondernemen mogelijk.

Er blijft de schrijnende situatie van de arbeiders van Ford Genk en de bijzondere kwetsbaarheid van de Limburgse samenleving. We moeten wel degelijk 'kurieren am Symptom'. We moeten aan symptoombestrijding doen, flankerende maatregelen nemen en met alle mogelijke middelen wegen op het federale parlement om de lastenverlaging op arbeid – deels door de fiscaliteit te vergroenen – af te dwingen. Dit is een uitdaging voor het Vlaams Parlement. Expansiesteun voor Ford en andere bedrijven blijft nuttig, omdat 6.000 arbeidsplaatsen niet onbelangrijk zijn.

Mijnheer de minister-president, het wordt tijd dat de werknemers van Ford Genk op de hoogte worden gebracht van hun concrete situatie en toekomst. Zij hebben het recht te weten wat hun te wachten staat. Wij vragen alle middelen te gebruiken om de getroffen werknemers te informeren.

Het door Ford ondersteunde sociaal netwerk wordt nu ook geschrapt. Ford was de motor voor heel wat sociale, culturele en sportieve initiatieven. Niet alleen plaatselijke voetbal-, judo-, foto-, schiet- en wielclubs, maar ook allochtonenorganisaties, jeugdhuisen, wijken en scholen hadden meer ademruimte door de steun van Ford. Een aantal technische en beroepsscholen ontvingen specifieke machines van Ford. Twee maanden geleden werd alles stopgezet.

De onzekerheid bij de werknemers van Ford Genk moet worden weggenomen. Zorg ervoor dat de mensen uit Genk en omgeving – door het verdwijnen van de sociale omkadering – geen bijkomende slag in het gezicht krijgen. Wij steunen de Vlaamse regering en in het bijzonder de bevoegde minister om de nodige maatregelen te treffen zodat de lacune die nu optreedt in het sociaal weefsel, opnieuw waardig kan worden ingevuld. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, collega's, vorige week donderdag heb ik na de slechte tijdingen een interpellatieverzoek ingediend, niet met de bedoeling politiek te scoren, maar om een aantal vragen te stellen. Ik had immers de indruk dat wij gerold zijn. Ik wil niet het alleenrecht opeisen voor het vertellen van de waarheid, maar toen collega's tot voor kort waarschuwden voor economische regressie en voor moeilijkheden voor de toekomst, werden ze afgedaan als doemdenkers, pessimisten en waren ze nauwelijks een voetnoot in de berichtgeving waard. Want dit land stond er weer ! Ik wil nu niet scoren maar ik zeg dit vanuit een grote bekommernis.

Mevrouw de minister, ik denk dat u oprecht was, toen u op 26 juni werd ondervraagd door collega's. U zegde dat u opnieuw contact had genomen met Ford Genk en er enkel sprake was van een dipje. Ondertussen is wel een en ander duidelijk geworden. Nu wil ik geen plat partijpolitiek spel spelen, maar ik refereer naar de Vlaamse regering en ik weet dat niet alleen lastenverlaging bepalend is, maar dat we te maken hebben met een ander gegeven, namelijk een economisch model met multinationals die beslissingen nemen, niet op basis van expansiesteun of ook niet op basis van een buitenlandse politiek die door dit of gene land wordt gevoerd. Er spelen andere overwegingen.

De heer Van den Brande heeft volgens mij terecht gezegd dat we toch eens moeten nagaan waar we

Van Dijck

zelf misschien kansen hebben gemist en of we wel goed hebben opgetreden. Collega's ik waardeer het dat de Vlaamse regering bij monde van minister Van Mechelen reeds in de zomer van 2001 waarschuwde – en het ging niet over Ford Genk – dat er zich problemen aandienden met de lasten op ploegenarbeid. Het ging niet alleen over de automobielsector maar ook over de petrochemie. Hij heeft daar de eerste minister over aangesproken. De voorbije week is het duidelijk geworden dat er niet alleen met Vlaamse maar ook met federale excellenties gesprekken zijn gevoerd over de problemen die zich bij Ford Genk zouden aandienen.

Nu moet men mij eens uitleggen waarom Vlaamse dossiers niet op het federale niveau bij hoogdringendheid kunnen worden behandeld, terwijl dat voor Francorchampwetten of wapenuitvoer wel kan. Leg mij eens uit waar het verschil ligt. (*Applaus CD&V en VB*)

Mijnheer de minister-president, u moet niet zeggen dat dit plat flamingantisme is, want de heer Sols heeft het ook gezegd, en terecht. Hoe lang blijven we er nog naar staan kijken, zonder daadwerkelijk iets te kunnen doen? Willem Elsschot schreef in een gedicht: 'Hoe lang zullen wij blijven bidden en bedelen bij de poort?' Ik vind het spijtig, maar de regering eet mee de bonen. Het gaat nochtans maar over een detail van het hele dossier.

Tot voor kort werd er gewaarschuwd voor die regressie, ook naar aanleiding van de Septemberverklaring. Dat gebeurt niet met de bedoeling dat men passief zou blijven. We roepen iedereen in politiek Vlaanderen op om acties te ondernemen waar dat nodig is, en af te stappen van de notie dat alles goed gaat, dat er niets aan de hand is. We weten waar er initiatieven kunnen worden genomen. De minister van Onderwijs is hier ook aanwezig. Ik heb het over initiatieven inzake onderwijs en ontwikkeling. Er werd hier vandaag verwezen naar een aantal professoren. Laten we ook buiten de politiek te rade gaan. De politiek moet wat dit betreft alle bescheidenheid in acht nemen, maar toch moeten we de wijze maatregelen nemen die we binnen de beperkingen kunnen nemen. (*Applaus bij de N-VA, het VB en CD&V*)

De voorzitter : Minister-president Somers heeft het woord.

Minister-president Bart Somers (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik ga zo meteen een antwoord geven op de diverse pertinente

vragen die door de diverse sprekers zijn gesteld. Alvorens ik dat doe, lijkt het me gepast om namens de regering – maar ik denk dat ik daarmee de gevoelens van iedereen in dit halfroond vertolk – onze solidariteit te betuigen aan de duizenden gezinnen die vandaag in Genk en Limburg onzeker zijn over hun job, hun toekomst, hun inkomen, hun welvaart. Het is gepast dat we dat doen, want we beseffen allemaal dat, wanneer iemands job wordt bedreigd, heel veel zekerheden op het spel komen te staan. Dat leidt tot heel veel onzekerheid, angst en woede. Minstens het begin van solidariteit is daar een eerste stap naar een mogelijk herstel.

Ik wil de sprekers bedanken, ook die van de oppositie, die in hun betoog niet de weg hebben gekozen van de polarisering en het opbod, maar op een kritische, maar opbouwende wijze reflecties hebben geuit en vragen hebben gesteld. De mensen in Limburg vragen immers van deze regering en dit parlement dat we ons niet zouden bezondigen aan plat electoraal en politiek opbod, aan platte polarisatie. We moeten veeleer zoeken naar wat ons bindt en naar het antwoord op de vraag hoe we in Limburg de concrete problemen op korte termijn en ook de structurele problemen kunnen aanpakken. Dat veronderstelt een toon die niet wordt geïnspireerd door partijpolitieke overwegingen, en een eerlijk samen zoeken naar de juiste oplossingen, zonder de problemen en de fouten uit de weg te gaan. Zo moeten we komen tot de concrete hulp en ondersteuning die Limburg en Genk en de mensen die daar werken nodig hebben.

Wanneer een belangrijke internationale onderneming als Ford op basis van een internationale beslissing besluit om 3.000 mensen te ontslaan in Limburg en dat op zekere dag komt meedelen aan de regering van dit land, dan komt dat heel hard aan. Dat verheer ik u niet. De heer Sauwens had het al over bescheidenheid. Er was ook sprake van machteloosheid: dat moeten we ruiterlijk toegeven. Een Vlaamse, een Belgische regering, of welke regering dan ook, staat op zo'n ogenblik in een dergelijk concreet dossier vaak naakt en machteloos. Het gevoel van woede is in dit dossier nog sterker, en dat om twee redenen. Een regering kan steeds worden bekritiseerd met betrekking tot de inspanningen die ze op economisch vlak doet, op het vlak van innovatie, van wetenschappelijk onderzoek, van scholing en tewerkstelling.

Dit is echter een dossier waarin de Vlaamse regering de voorbije jaren enorme inspanningen heeft gedaan, op verschillende terreinen, om juist deze industrie, de autoassemblage, te steunen en ter wille te zijn. Bij uitstek voor deze industrietaak

Somers

heeft de Vlaamse regering ten volle haar verantwoordelijkheid genomen.

Ik ben het ermee eens dat we dat niet voor alle industrietakken in dezelfde mate hebben gedaan. Dat maakt het juist nog dramatischer. We hebben onze verantwoordelijkheid in dit geval ten volle genomen. We deden dat met de noodzakelijke inspanningen op het vlak van innovatie, met Flanders' DRIVE en Automotive waarbij 600 miljoen frank werd geïnvesteerd om de autoassemblage-industrie in Vlaanderen te steunen op het vlak van innovatie en op te tillen tot wereldniveau.

We deden het ook met de rondetafelbesprekingen die in 2002 plaatsvonden op vraag van Agoria en waarop de Vlaamse regering actief heeft ingespeeld. Er werden toen verschillende rondetafelgesprekken gehouden met alle actoren om op een constructieve manier een actieprogramma op te stellen en na te gaan wat we in Vlaanderen nog meer konden doen om de autoassemblage en -industrie een volwaardige plaats te geven.

Er was ook de omvangrijke expansiesteun aan de verschillende ondernemingen in Vlaanderen, niet alleen Ford Genk, maar ook Volvo en Opel. We hebben ook inspanningen gedaan voor de conveyor-belt, de lopende band in Ford Genk. We hebben daar 137 miljoen frank in geïnvesteerd om Ford Genk meer toekomstkansen te geven.

En we zijn nog verder gegaan. We hebben ook de toeleveringsbedrijven van de eerste graad zwaar gesteund. We gaven 175 miljoen frank aan Lear Corporation, 135 miljoen frank aan Dextro en 28 miljoen frank aan SML. Dit is met andere woorden bij uitstek een sector waarvoor de Vlaamse regering, gesteund door meerderheid en oppositie in het parlement, een beleid heeft gevoerd om autoassemblage in Vlaanderen te verankeren met alle mogelijke middelen waarover ze beschikt.

Dat maakt dit dossier nog dramatischer. Als dit was gebeurd in een industrietak waarin de Vlaamse regering, om welke strategische keuze of politieke beweegreden dan ook, niet zwaar had geïnvesteerd, dan was er sprake van een heel andere context, was het vanuit politiek oogpunt allemaal veel gemakkelijker te begrijpen en te analyseren, en konden er duidelijker antwoorden worden gegeven. We zitten hier echter met een industrietak waarvoor de Vlaamse overheid alle mogelijke middelen heeft ingezet.

Het is nog dramatischer omdat we niet alleen een industrietak hebben gesteund. We hebben immers in het bijzonder Ford Genk gesteund. De Vlaamse regering heeft met de Europese en de Belgische directie van Ford heel concrete afspraken gemaakt, die voor alle duidelijkheid gemaakt zijn maanden na de bewuste vergadering waarover nu in de kranten wordt gesproken. Er zijn toen sluitende afspraken gemaakt en Ford Genk en Ford Europe hebben herhaaldelijk en publiekelijk gezegd dat ze op basis van de inspanningen van de Vlaamse overheid, de expansiesteun, en op basis van de engagementen van vakbonden en werknemers, bereid waren op deze site voor 900 miljoen extra investeringen te doen en de fabriek klaar te stomen voor het volgende decennium.

Het pijnlijke, en de reden van onze verontwaardiging, zit niet zozeer in het feit dat een internationale onderneming dit doet op een moment dat het economisch moeilijk gaat, dat ze vaststelt dat een bepaald product slecht in de markt ligt en dat bepaalde managementkeuzes verkeerd waren, hoe dramatisch dat ook is voor de duizenden mensen die daar werken, en hoe zwaar die verantwoordelijkheid ook is. Het dramatische is dat de werknemers en de vakbonden zich actief hebben ingespannen om een herstructurering van het bedrijf mogelijk te maken.

De vakbonden en de werknemers hebben aanvaard dat 1.400 mensen met brugpensioen zijn gegaan. Ze hebben aanvaard dat de Transit werd geheraliseerd in Turkije, in het vooruitzicht en onder de garantie van de bedrijfsleiding dat er een investering zou komen van 900 miljoen euro. Daar zitten de verontwaardiging en de woordbreuk. Het is niet zozeer een kwestie van woordbreuk tegenover de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement, maar in de eerste plaats tegenover de duizenden mensen die er van 's morgens tot 's avonds voor zorgen dat de onderneming zo rendabel mogelijk is. Die mensen hebben moeilijke sociale akkoorden ondergaan en hebben zelfs mee voor het welslagen ervan gezorgd. Dat is het onaanvaardbare van het dossier. *(Applaus bij de meerderheid)*

De vraag is nu natuurlijk wat de Vlaamse regering moet doen. De heer Sauwens heeft drie richtingen opgesomd waarin moet worden gewerkt : wat op korte termijn moet gebeuren in het dossier van Ford Genk, wat op een iets langere termijn moet gebeuren voor de algemene Limburgse situatie en wat op structureel vlak moet gebeuren.

In mijn Septemberverklaring heb ik duidelijk verwoord dat we in Vlaanderen niet alleen kampen

Somers

met een conjuncturele uitdaging, maar net als de rest van Europa ook met een verschrikkelijke structurele uitdaging.

In overleg met de vakbonden – en ik wil ze danken voor de verantwoordelijkheidszin die ze in dit dossier aan de dag hebben gelegd – hebben we beslist om een task force op te richten. Die zal bestaan uit vertegenwoordigers van alle geledingen van de Vlaamse regering, waaronder de VDAB, vertegenwoordigers van de federale regering en van de provincie. De Vlaamse regering zal de trekkersrol zich nemen. De task force zal in eerste instantie het gesprek aangaan met de Europese directie van de onderneming. Er werd reeds terecht op gewezen dat het weinig zin heeft om met mensen te spreken die binnen Ford geen enkele beslissingsbevoegdheid hebben op het strategisch niveau. Ik sluit niet uit dat de definitieve onderhandelingen op een nog hoger niveau zullen worden gevoerd. Uit de woorden van de heer Booth hebben we immers begrepen dat de uiteindelijke beslissingen worden genomen door de International Board of Directors, het mondiale directieniveau van Ford.

De task force werd opgericht om op een structurele manier en met één stem, zonder dissonante geluiden, te onderhandelen met de directie. Daarnaast zullen ook onderhandelingen worden gevoerd door de vakbonden over het sociaal overleg in het licht van de ondernemingsraad. Zowel de vakorganisaties als de task force staan voor hetzelfde engagement en hetzelfde dilemma. De vakbonden en overheden engageren zich voor tewerkstelling. We zijn ervan overtuigd dat er in Vlaanderen wel degelijk ruimte is voor autoassemblage. De grote investeringen in Antwerpen en Gent bewijzen dat trouwens. De loonkosten die goed zijn voor 7 tot 8 percent van de productiekosten moeten inderdaad in toom worden gehouden en verder naar omlaag worden gehaald. Tegelijkertijd bewijzen de recente investeringen van grote producenten echter ook dat het geschikte klimaat en de investeringsfactoren voorhanden zijn.

Ik ben blij dat zo goed als elke spreker heeft benadrukt dat industriële tewerkstelling in Vlaanderen een blijvend gegeven moet zijn. Ik hoop, en ik doe een oproep aan alle beleidsverantwoordelijken in dit land, dat ze zeer nadrukkelijk op deze stelling blijven staan, dat ze hun vertrouwen en geloof in de toekomstkansen van Ford Genk niet loslaten. Ik hoop dat ze geen diffuse of verkeerde signalen de wereld insturen. Dat zijn immers de signalen die zeer snel de internationale en Europese beslis-

singscentra van bedrijven bereiken, en daar verwarring creëren. Dat is ons engagement.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

We staan voor een enorm dilemma. Het dilemma van de vakbonden is dat zij in het overleg met de bedrijfsleiding voor sociale rust zullen zorgen, en op die manier misschien mee de weg bereiden voor een verdere afbouw. Het dilemma van de overheid lijkt daarop : aan de ene kant onze constructieve houding voor werkgelegenheid, onze bereidheid om al het mogelijke te doen, maar aan de andere kant de angst om te worden misbruikt in een negatief scenario.

Dat is de reden waarom we deze middag gepraat hebben met de vakbonden, mijnheer Sauwens. Ik dank het parlement voor het uur respijt dat we gekregen hebben. We hebben gesproken over het sociaal overleg en het overleg over investeringen. We willen die twee op elkaar afstemmen. De vakbonden hebben zeer duidelijk gezegd dat ze niet bereid zijn om een sociaal akkoord te sluiten over de voorstellen tot afdanking die de directie naar voren heeft geschoven, als er niet eerst een akkoord is over de nieuwe investeringen die Ford Europe en Ford International in het verleden hebben beloofd.

De heer Booth heeft via de pers laten weten dat hij geloofde in de toekomst van Ford Genk. Hij engageerde zich voor de toekomst van Ford Genk. Hij zou voor het einde van het jaar Ford Genk aanbevelen als de bevoorrechte site voor de nieuwe Mondeo. Tegelijkertijd liet hij weten dat van het totale bedrag van 900 miljoen euro de 230 bestemd voor de Focus, niet meer naar Genk komen. Het resterende bedrag moet nog een bestemming krijgen. Het bedrag van de investering voor de nieuwe Mondeo is nog niet bepaald.

De Vlaamse regering wil hierover zo snel mogelijk duidelijkheid. We zullen blijven praten met de vakbonden en met de federale regering. Die duidelijkheid moet er in de eerste plaats komen voor de 10.000 werknemers van Ford Genk en hun gezinnen. Dan spreek ik nog niet over de duizenden die werken in de toeleveringsbedrijven en op hun beurt angstig en bezorgd zijn. Dat is de inzet van het gesprek dat we morgen starten met de Europese en internationale directie van Ford. We willen een tijdschema. We willen correcte cijfers over de omvang van de investering. We willen garanties. We willen niet misbruikt worden in een perverse strategie van sociale rust om een langzame verdere afbouw te maskeren.

Somers

U hebt terecht het overleg in Limburg aangekaart, mijnheer Sauwens. Het aandeel van de industriële werkgelegenheid is in Limburg bijzonder hoog. Dat betekent dat de provincie erg kwetsbaar is voor de evolutie die Vlaanderen, België en heel West-Europa vandaag doormaken, namelijk de verschuiving van industriële werkgelegenheid naar de diensten- en kenniseconomie. Zeker in periodes van laagconjunctuur is het belangrijk dat de verschillende beleidsniveaus in Limburg hun verantwoordelijkheid opnemen. Ik heb als minister-president het engagement op mij genomen om niet voerhaast, niet geïmproviseerd maar in de loop van de komende weken een overleg op gang te brengen in Limburg, met de politieke verantwoordelijken, met de vakbondsleiding, met de bedrijfsleiding, om samen na te gaan welke acties er moeten worden ondernomen om de verdere reconversie, het economisch herstel van Limburg voort te zetten.

Ten slotte is er de structurele uitdaging. Het belang van de ondernemerschapsconferentie die de Vlaamse regering in de Septemberverklaring heeft aangekondigd, en die start op 7 november, mag niet worden onderschat. Tijdens die conferentie zullen we samen met de sociale partners nadenken over welke extra impulsen nodig zijn in Vlaanderen om op duurzame wijze de sprong te maken naar de kenniseconomie. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

Moties van aanbeveling

De voorzitter : Door de heer Sols, door heer Sauwens en door de heer Dewinter werden tot besluit van dit actualiteitsdebat moties van aanbeveling aangekondigd. Ze moeten uiterlijk vrijdag 10 oktober 2003 om 17 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

De bespreking is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen

– 1719 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? *(Ja)*

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
89 leden hebben ja geantwoord ;
22 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Cordeel Marc
Daelman Carlo
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gardeyn-Debever Gisèle
Gatz Sven
Geysels Jos
Grouwels Brigitte
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle

Voorzitter

Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Ory Flor
 Peuskens Jean-Paul
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykens Lucien
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Asbroeck Anne
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Duppen Jan
 Van Eetvelde Ilse
 Van Eyken Christian
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wauwe Erna
 Vandenbossche Dany
 Vanleenhove Gilbert
 Vercammen Josée
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verstraete Bob

Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Loones Jan
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Vandenbroeke Chris
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

Redenen voor onthouding ?

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Lauwers.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Glorieux.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met mevrouw Dua.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Johan Sauwens tot besluit van de op 18 september 2003 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, over de bestemming van het gebied Solterheide in Meeuwen-Gruitrode – 1820 (2002-2003) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Sauwens tot besluit van de op 18 september 2003 door de heer Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, over de bestemming van het gebied Solterheide in Meeuwen-Gruitrode.

Door de heren Ory en Van Baelen en mevrouw Vercammen werden hierop amendementen ingediend die luiden als volgt :

Amendement Nr. 1

voorgesteld door de heren Flor Ory,
Gilbert Van Baelen en mevrouw Josée Vercammen

In de tweede streep, 7° vervangen door wat volgt :

"7° de Vlaamse regering op 18 juli 2003 heeft beslist haar goedkeuring te hechten aan een consensus van locatievoorstellen voor bijkomende ontgrinding ;".

Amendement Nr. 2

voorgesteld door de heren Flor Ory,
Gilbert Van Baelen en mevrouw Josée Vercammen

In de tweede streep, 8° vervangen door wat volgt :

"8° door de huidige evoluties in de ontginning ook voor Solterheide nieuwe exploitatiescenario's opduiken ;".

Amendement Nr. 3

voorgesteld door de heren Flor Ory,
Gilbert Van Baelen en mevrouw Josée Vercammen

Aan de tweede streep een 9° toevoegen, dat luidt als volgt :

"9° ontginning in de directe nabijheid de waterhuishouding grondig zal verstoren en bijgevolg belangrijke gevolgen zal hebben ten opzichte van de typische beekflora en -fauna ;".

Amendement Nr. 4

voorgesteld door de heren Flor Ory,
Gilbert Van Baelen en mevrouw Josée Vercammen

De laatste streep vervangen door wat volgt :

"– vraagt de Vlaamse regering zo spoedig mogelijk een bestemmingswijziging voor het gebied 'Solterheide' te realiseren, na opmaak van het Delfstoffenplan waarin het gebied een laagste prioriteitswaarde wordt toebedeeld, zodat een ontginning onmogelijk wordt en de natuurwaarde van het gebied wordt gegarandeerd.".

Wij spreken ons eerst over de amendementen uit.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Wij gaan thans over tot de hoofdelijke stemming over de amendementen 1 tot en met 4.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
107 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Bex Jos

Voorzitter

Bogaert André-Emiel
 Boutsen Mathieu
 Bril Louis
 Browaeys Jozef
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Cordeel Marc
 Daelman Carlo
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schepper Claudine
 De Smet Bart
 Declercq Veerle
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geraerts Jean
 Geysels Jos
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Ory Flor
 Penris Jan

Peuskens Jean-Paul
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykens Lucien
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Duppen Jan
 Van Eetvelde Ilse
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wauwe Erna
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Vercammen Josée
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Verstraete Bob
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wille Paul

De amendementen zijn eenparig aangenomen.

Wij spreken ons nu uit over de aldus geamendeerde met redenen omklede motie van de heer Sauwens.

Begin van de stemming.

Voorzitter

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

107 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Boutsen Mathieu
 Bril Louis
 Browaeys Jozef
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Cordeel Marc
 Daelman Carlo
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schepper Claudine
 De Smet Bart
 Declercq Veerle
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geraerts Jean
 Geysels Jos
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick

Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Ory Flor
 Penris Jan
 Peuskens Jean-Paul
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykens Lucien
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Duppen Jan
 Van Eetvelde Ilse
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wauwe Erna
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Vercammen Josée
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis

Voorzitter

Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Verstraete Bob
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wille Paul

Dientengevolge neemt het parlement de aldus gemendeerde motie eenparig aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 15 oktober 2003 om 14 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.25 uur.*
